

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy
handlowo-usługowej wsi Ukta

Opracowanie:
mgr inż. Agnieszka Tymowicz

Olsztyn, listopad 2016 rok

Spis treści

1. Wprowadzenie.....	5
1.1. Podstawy formalno-prawne prognozy.....	6
1.2. Cel oraz zakres prognozy oddziaływania na środowisko.....	6
1.3. Metodyka i forma opracowania.....	8
2. Charakterystyka środowiska przyrodniczego.....	9
2.1. Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu, analiza terenów sąsiednich.	9
2.2. Rzeźba terenu, budowa geologiczna, gleby, warunki klimatyczne.....	16
2.3. Zlewnia, wody powierzchniowe i podziemne.....	18
2.4. Szata roślinna i świat zwierzęcy.....	26
2.5. Zabytki kulturowe.....	31
2.6. Obszary chronione.....	31
2.7. Korytarze ekologiczne.....	48
3. Ocena stanu środowiska.....	51
3.1. Jakość powietrza atmosferycznego.....	51
3.2. Klimat akustyczny.....	54
3.3. Stan wód.....	55
4. Informacja o głównych celach i zawartości projektu planu.....	58
4.1. Cel opracowania projektu planu.....	58
4.2. Ustalenia projektu planu.....	60
4.3. Powiązania ustaleń planu z innymi dokumentami.....	63
4.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu	66
5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania dokumentu.....	66
6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko.....	70
6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi, w tym gleby.....	72
6.2. Oddziaływanie na zasoby naturalne.....	74
6.3. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne.....	74

6.4. Odpady	75
6.5. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne i klimat.....	75
6.6. Klimat akustyczny	76
6.7. Oddziaływanie na szatę roślinną, świat zwierzęcy i różnorodność biologiczną	77
6.8. Oddziaływanie na krajobraz.....	78
6.9. Oddziaływania na zabytki i dobra materialne	79
6.10. Oddziaływania na życie i zdrowie ludzi.....	79
6.11. Oddziaływanie na obszary chronione w tym obszary Natura 2000	80
6.12. Oddziaływanie na Mazurski Park Krajobrazowy	84
6.13. Wzajemne oddziaływanie.....	84
7. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.....	85
8. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w miejscowym planie	86
9. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektu miejscowego. 86	
10. Przewidywane metody analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.	89
11. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.	90
12. Wskazanie napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.	90
13. Streszczenie w języku niespecjalistycznym	90
14. Wykaz materiałów źródłowych.....	92

Spis załączników tekstowych:

1. Kopia uzgodnień zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla projektu dokumentu: projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy handlowo-usługowej wsi Ukta z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie,
2. Kopia uzgodnień zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla opracowywanego projektu miejscowego planu zagospodarowania terenów zabudowy handlowo-usługowej wsi Ukta z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Pisz,

Spis załączników graficznych:

1. inwentaryzacja terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy handlowo-usługowej wsi Ukta (zał. nr1)
2. mapa lokalizacji terenu objętego projektem planu w stosunku do obszarów chronionych (zał. nr 2)
3. mapa struktur funkcjonalno-przestrzennych projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy handlowo-usługowej wsi Ukta, skala 1:1000 (zał. nr 3)

1. Wprowadzenie

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy handlowo-usługowej wsi Ukta..

Projekt przedmiotowej zmiany planu, jest realizacją uchwały Rady Miejskiej Ruciane-Nida Nr XXVIII/210/2016 z dnia 31 sierpnia 2016 r. w sprawie przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy handlowo-usługowej wsi Ukta.

Na omawianym obszarze obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z uchwałą nr XLVII/95/2002 Rady Miejskiej w Rucianem-Nidzie z dnia 19 września 2002 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy handlowo-usługowej wsi Ukta gmina Ruciane-Nida. Obowiązujący miejscowy plan wyznacza na przedmiotowym terenie funkcje M1,M2,M3 – teren zabudowy handlowo-usługowej, Z – teren zieleni ogólnodostępnej, K – istniejący parking, NO – teren projektowanego zbiornika na przetrzymywanie ścieków, D4,5x3,5 – projektowany dojazd do wyznaczonych działek budowlanych.

Celem opracowania omawianego projektu miejscowego planu jest wprowadzenie funkcji Z – teren zieleni na terenie NO – teren projektowanego zbiornika do przetrzymywania ścieków, wyznaczenie terenu 2U – teren zabudowy handlowo - usługowej, na części terenu istniejącego parkingu oznaczonego w obowiązującym miejscowym planie symbolem K, jak również „przesunięcie” nieprzekraczalnej linii zabudowy na terenach oznaczonych w obowiązującym mpzp jako M1, M2, M3.

W związku z powyższym przedmiotem projektu planu jest zmiana ustalenia sposobu zagospodarowania obszaru funkcjonalnego położonego we wsi Ukta. Obszar projektu miejscowego planu obejmuje powierzchnię ok. 0,31 ha.

Teren objęty projektem planu, znajduje się w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków – Puszcza Piska (PLB280008) oraz Mazurskiego Parku Krajobrazowego na terenie którego obowiązują zakazy zawarte w Rozporządzeniu Nr 9 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 stycznia 2006 r. w sprawie *Mazurskiego Parku Krajobrazowego* (Dz. U. Woj. Warm.-Maz. z 2006 r., Nr 20, poz. 506). Na terenie Parku obowiązują również ustalenia zawarte w Planie Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego zgodnie z uchwałą Nr XIX/368/12 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 sierpnia 2012 r. w

sprawie ustanowienia Planu Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego (Dz. U. Woj. Warm-Maz. z 2012 r., poz. 2722).

1.1. Podstawy formalno-prawne prognozy

Obowiązek opracowania prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 353 z późn. zm.).

Podstawą formalno-prawną prognozy również są:

- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (art. 17 pkt. 4; tekst jednolity Dz. U. 2016, poz. 778 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 672 z późn. zm.),
- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy handlowo-usługowej wsi Ukta,
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. – O ochronie przyrody (Dz. U. 2015, poz. 1651 ze zm.).

Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, służącej eliminowaniu lub łagodzeniu ewentualnych konfliktów przyrodniczo - przestrzennych. Formuła dokumentu pozwala, by we wszystkich fazach planowania uwzględniać wzajemne relacje pomiędzy uwarunkowaniami przyrodniczymi, a przyjętymi w projekcie zmiany planu rozwiązaniami planistycznymi.

1.2. Cel oraz zakres prognozy oddziaływania na środowisko

Zasadniczym celem prognozy, opracowywanej dla potrzeb projektu zmiany planu jest identyfikacja i ocena skutków oddziaływań na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego, w tym na:

- świat zwierzęcy i roślinny oraz krajobraz we wzajemnym ich powiązaniu,
- warunki życia i zdrowia ludzi,
- środowisko kulturowe,

- zabytki i dobra materialne, będące potencjalnym wynikiem realizacji projektowanego zagospodarowania przestrzeni.

Istotnym celem Prognozy jest także poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych zabezpieczających środowisko i przeciwdziałających negatywnemu oddziaływaniu na nie.

Zakres prognozy obejmuje elementy określone w art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.).

Prognozę wykonano w zakresie i stopniu szczegółowości uzgodnionym przez:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – pismo WOOS.411.140.2016.MT z dnia 3 listopada 2016 r. (zał. teks. nr 1);
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Piszcu – pismo ZNS.4082.11.2016. z dnia 02.11.2016 r. (zał. teks. nr 2).

Na podstawie otrzymanego uzgodnienia niniejsza Prognoza zawiera informacje o głównych celach projektowanego dokumentu jego zawartości, powiązaniu z innymi dokumentami, informacje o metodyce zastosowanej podczas sporządzenia prognozy, propozycje dotyczące metod analizy skutków realizacji zapisów projektowanego dokumentu, częstotliwość ich przeprowadzania, informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko oraz streszczenie w języku niespecjalistycznym. Niniejszy dokument analizuje, wskazuje i ocenia istniejący stan środowiska naturalnego na obszarach przewidywanego znaczącego oddziaływania, istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji zapisów planu, w szczególności dotyczących obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody; cele ochrony przyrody ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia realizacji zapisów planu oraz sposoby ich uwzględnienia podczas opracowywania dokumentu: przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i przedmiot ochrony obszarów NATURA 2000 oraz na inne elementy środowiska. Prognoza przedstawia rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu.

1.3. Metodyka i forma opracowania

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu. Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami środowiskowymi. Prognozę oddziaływania na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w kontekście stopnia szczegółowości ustaleń planu.

Przed przystąpieniem do zasadniczej części opracowania przeprowadzono prace w terenie w tym inwentaryzację urbanistyczną w celu zapoznania się z ogólnymi warunkami środowiskowymi panującymi na analizowanym terenie oraz istniejącym zainwestowaniem. Z racji tego, iż teren opracowania jest obszarem już zagospodarowanym i antropogenicznie przekształconym prace terenowe ograniczono do 3 wizyt kontrolnych w okresie wrzesień - listopad 2016 r.

Następnie przystąpiono do prac kameralnych, polegających na porównaniu wyników uzyskanych w terenie z istniejącą dokumentacją. W ten sposób sporządzona została kompleksowa ocena sposobów użytkowania poszczególnych terenów, aktualnego stanu środowiska oraz jego podatności na degradację. W kolejnym etapie stosując metodę analogii środowiskowej, odniesiono się do projektu zmiany planu, a zwłaszcza przeznaczenia terenów, w kontekście ich położenia w stosunku do terenów prawnie chronionych, potencjalnych zagrożeń dla tych terenów i środowiska, terenów bezpośrednio objętych zmianą i przyjętych założeń ochrony środowiska. Wpływ zmiany przeznaczenia terenów na stan środowiska i zagrożenie dla terenów chronionych przeanalizowano zgodnie z wymaganiami ustawowymi w kategoriach oddziaływań, bezpośrednich, pośrednich i wtórnych, skumulowanych, krótko-, średnio- i długoterminowych, stałych i chwilowych oraz pozytywnych i negatywnych na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko. Wynikiem przedstawionej analizy są rozwiązania mające na celu zminimalizowanie potencjalnie negatywnych oddziaływań ustaleń planu na środowisko przyrodnicze.

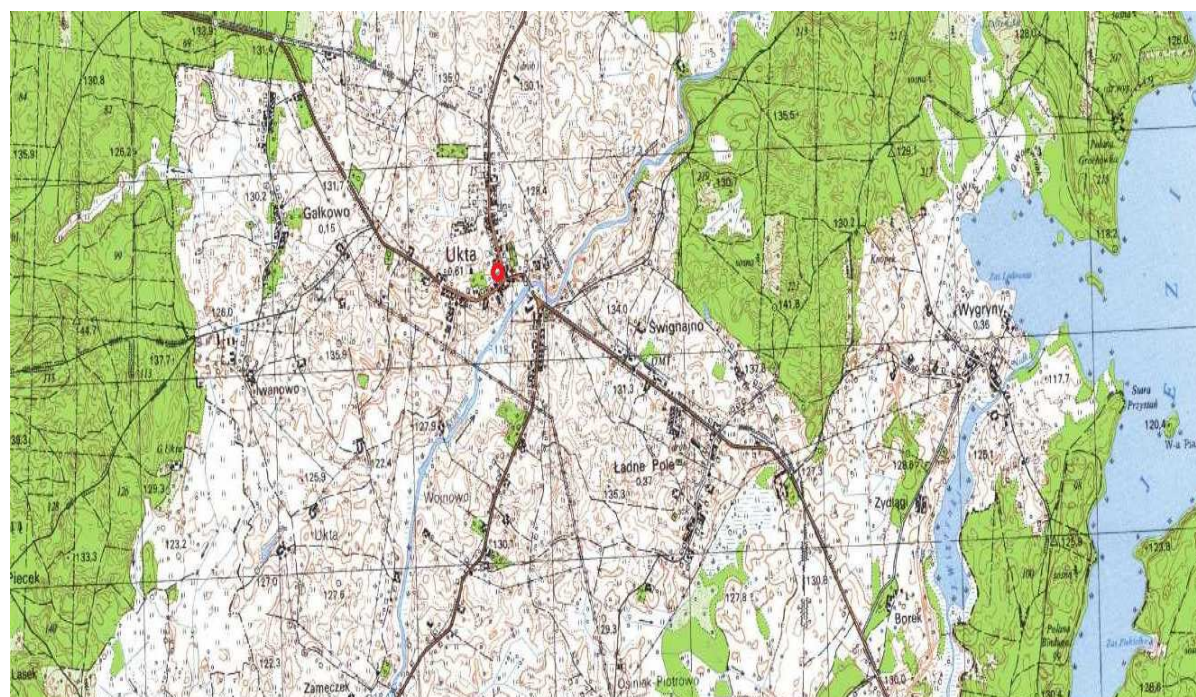
2. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

2.1. Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu, analiza terenów sąsiednich.

Obszar objęty projektem planu położony jest w centralnej części wsi Ukta w województwie warmińsko-mazurskim, powiecie piskim, gminie Ruciane-Nida.

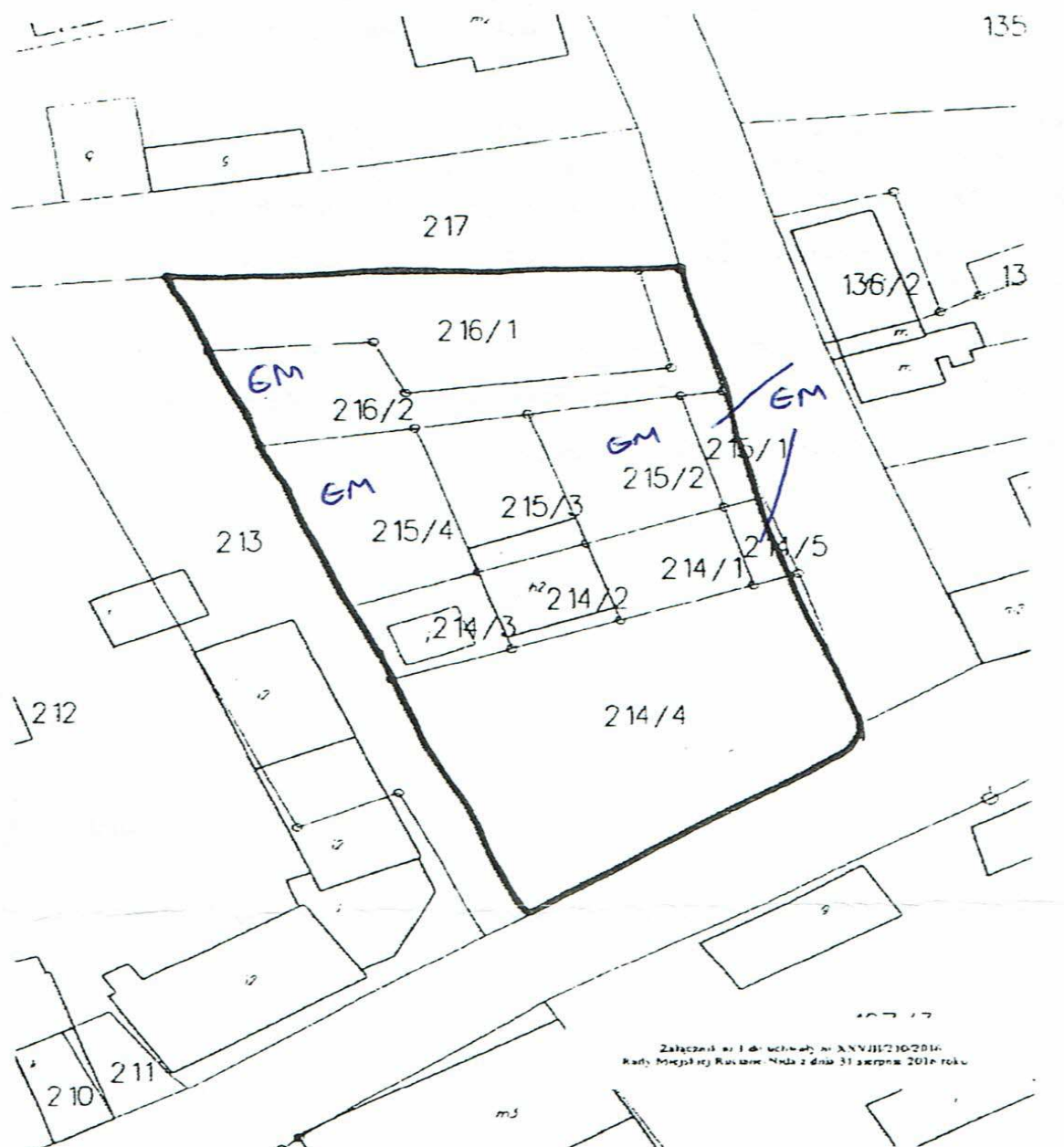
Przedmiotowy teren obejmuje działki nr 214/4, 214/3, 214/2, 214/1, 214/5, 215/1, 215/2, 215/3, 215/4, 216/1, 216/2 o łącznej powierzchni ok. 0,31 ha.

Omawiany obszar położony jest w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego, oraz znajduje się w granicach obszaru Natura 2000 OSOP Puszcza Piska (PLB280008).

— orientacyjne położenie omawianego obszaru
Ryc. 1. Orientacyjne położenia omawianego terenu.

Projektem planu objęty jest obszar zgodnie z załącznikiem graficznym do uchwały intencyjnej, którego kopia zamieszczona jest poniżej (Ryc.2).

Ryc. 2 Załącznik do uchwały Rady Miejskiej Ruciane-Nida nr XXVIII/210/2016 z dnia 31 sierpnia 2016 r. w sprawie przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy handlowo-usługowej wsi Ukta.

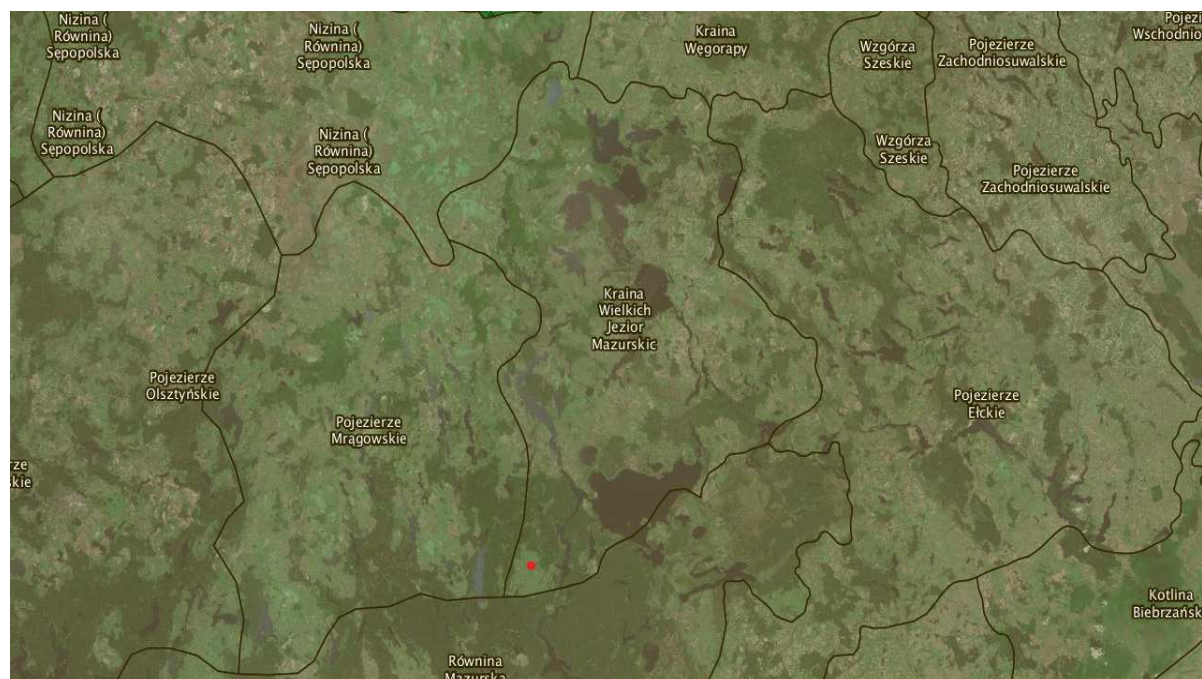
Zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym Polski, analizowany teren położony jest na obszarze mezoregionu Kraina Wielkich Jezior Mazurskich (842.83) (Kondracki, 2002). Jednostka ta wyodrębniona jest w granicach makroregionu Pojezierze Mazurskie (842.8), stanowiącego część prowincji Nizy Wschodniobałtycko-Białoruskiego (84).

Kraina Wielkich Jezior Mazurskich rozciąga się na powierzchni około 1730 km², w obniżeniu pomiędzy: Pojezierzem Mrągowskim od zachodu i Pojezierzem Ełckim od Wschodu. Od północy graniczy z Krainą Węgorapy oraz Niziną Sepolską, od południa z

Równiną Mazurską, przy czym granicę tworzą formy marginalne (moreny i kemy) fazy poznańskiej na północ od Rucianego, na południe od Śniardw i Orzysza.^[12]

Kraina Wielkich Jezior Mazurskich, na której położony jest omawiany obszar, to rozległa równina polodowcowa. Jest to wyraźne obniżenie terenu o garbie pojezierzy. Najbardziej charakterystycznym elementem krajobrazu to największy w Polsce zespół połączonych kanałami jezior o łącznej powierzchni 302 km² i o wyrównanym zwierciadle na wysokości 116 m n.p.m., mający odpływ zarówno na północ przez Węgorapę do Pregoty, jak i na południe przez Pisę i Narew do Wisły.^[12]

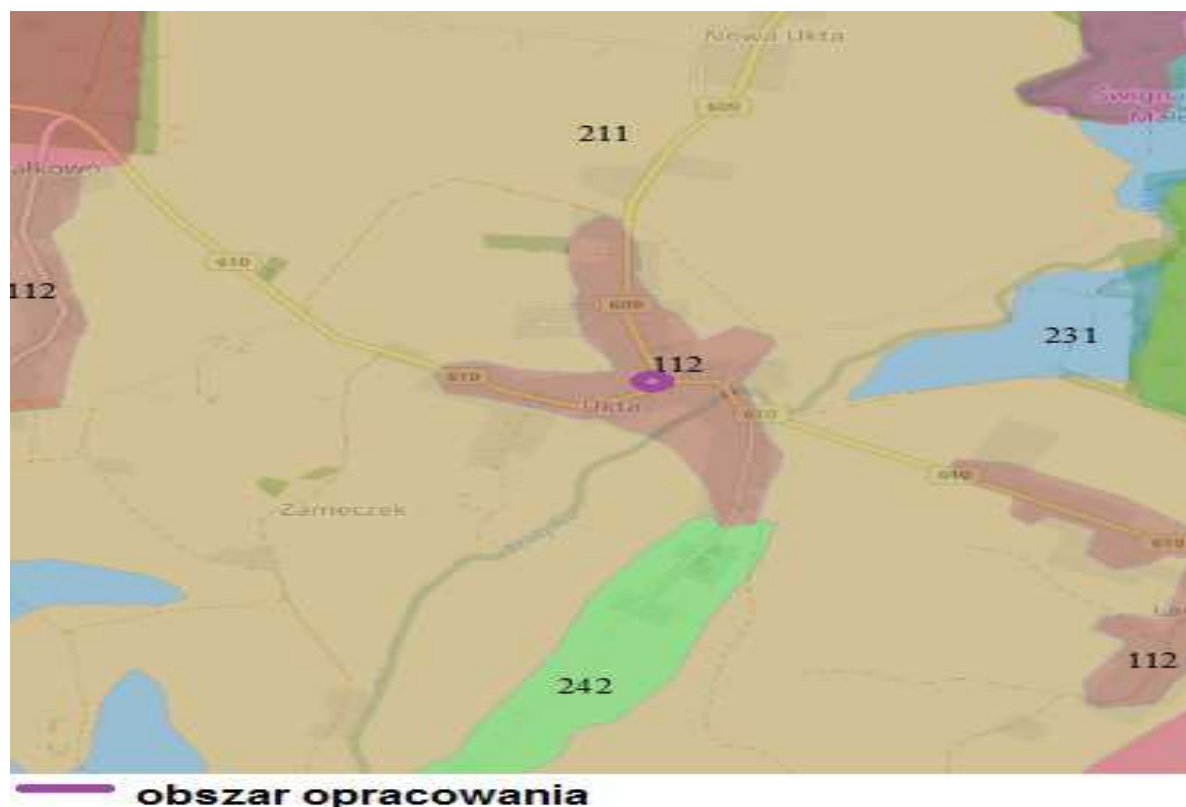
Wieś Ukta geomorfologicznie położona jest na obszarze falistej wysoczyzny morenowej.

— orientacyjne położenie badanego terenu na tle mezoregionów podziału fizyczno-geograficznego Polski

Ryc 3. Obszar badań (czerwona obwiednia) na tle mezoregionów podziału fizyczno-geograficznego Polski.
Źródło: <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

Na podstawie inwentaryzacji pokrycia terenu, wykonaną na potrzeby projektu Corine Land Cover 2012 (CLC2012), wynika, iż główną klasą pokrycia badanego terenu, jak również terenów w bezpośrednim sąsiedztwie stanowi zabudowa luźna.

Ryc 4. "Projekt Corine Land Cover 2012 w Polsce został zrealizowany przez Instytut Geodezji i Kartografii i sfinansowany ze środków Unii Europejskiej. Wyniki projektu zostały pozyskane ze strony internetowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska clc.gios.gov.pl."

Pokrycie terenu, według projektu Corine Land Cover 2012 (CLC2012) 112 – zabudowa luźna,

W przypadku terenów w dalszym sąsiedztwie omawianego obszaru, dominującą formą zagospodarowania są grunty orne (211). Dodatkowo również występują złożone systemy upraw i działek (242) oraz tereny łąk/pastwiska (231),

Analizowany obszar wg mapy glebowo-rolniczej stanowią tereny łąk oraz tereny rolne nieużytkowane rolniczo. Dodatkowo teren ten położony jest w konturze oznaczonym symbolem Tz – teren zabudowany. Obszar objęty projektem planu, jak również tereny sąsiadujące z analizowanym obszarem są terenami antropogenicznie przekształconymi i zagospodarowanymi. Na omawianym terenie znajduje się zabudowa usługowa oraz przylegający od południa parking. Północną część obszaru, stanowi teren wykorzystywany jako droga dojazdowa do zabudowy usługowej zlokalizowanej na badanym terenie oraz do zabudowań sąsiadujących z analizowanym obszarem. Niewielka południowa część obszaru okalająca teren parkingu oraz niewielki skrawek terenu przy zabudowie usługowej, zagospodarowane są zielenią urządzoną w postaci trawnika oraz niewielkiego skupiska drzew wysokich. Na granicy działki nr 216/1(obszar opracowania) oraz działki 217 (poza obszarem opracowania), znajduje się pomnik przyrody – dąb szypułkowy.

Teren opracowania położony jest od wschodu i południa przy skrzyżowaniu dwóch dróg wojewódzkich: drogi nr 609 relacji Mikołajki-Ukta oraz drogi nr 610 łączącej DK59 w Pieckach z DK58 w Ruciane-Nidzie. Od zachodu badany teren graniczy z Ewangelickim Domem Opieki Społecznej, zabudową mieszkaniową, od północy sąsiaduje z terenem wykorzystywanym jako droga wewnętrzna, a w dalszej odległości znajduje się zabudowa mieszkaniowa.

Zdj.1.Widok na obszar opracowania – zabudowa handlowo-usługowa

Zdj. 2. Parking, na wprost budynek Ewangelickiego Domu Opieki Społecznej – poza granicami opracowania

Zdj.3. Obszar objęty projektem planu – teren parkingu, po prawej istniejąca zabudowa

Zdj.4. Zabudowa handlowo-usługowa, skupisko zieleni wysokiej.

Zdj. 5. Teren wykorzystywany jako droga dojazdowa/wewnętrzna/ do posesji. Po prawej drzewo objęte prawną formą ochrony jako pomnik przyrody.

Zdj. 6. Na wprost teren parkingu. Położenie badanego terenu przy skrzyżowaniu dróg wojewódzkich.

Zdj. 7. Widok na skrzyżowanie dróg wojewódzkich (DW609, DW610), oraz zabudowę w sąsiedztwie badanego terenu

2.2. Rzeźba terenu, budowa geologiczna, gleby, warunki klimatyczne

Budowa geologiczna, rzeźba terenu:

Omawiany obszar położony jest na wyniesieniu Mazursko-Suwalskim stanowiącym fragment jednostki geologicznej - Platformy Wschodnioeuropejskiej. Prekambryjskie podłoże krystaliczne znajduje się na głębokości kilkuset metrów, powyżej leży kompleks skał osadowych wieku paleozoicznego oraz osady mezozoiczne i osady kenozoiczne.

Geomorfologicznie jest to obszar falistej wysoczyzny morenowej, osadzonego w fazie pomorskiej zlodowacenia północnopolskiego. Budują ją gliny zwałowe i ich zwietrzeliny oraz piaski i żwiry lodowcowe.

Rzeźba terenu na omawianym obszarze charakteryzuje się mało urozmaiconą strukturą, gdzie rzędne terenu wynoszą od ok. 124,80 m n.p.m. do ok. 126,30 m n.p.m.

Gleby:

Według mapy glebowo - rolniczej w skali 1:5000 teren położony jest na wydzieleniu oznaczonym symbolem Tz – tereny zabudowane (o zwartej zabudowie), położonych na glebach (skład mechaniczny) glina lekka.

Warunki klimatyczne

Pod względem klimatycznym omawiany obszar, jak również gmina Ruciane-Nida, należy do regionu XII – Mazursko-Podlaskiego charakteryzującego się małą zmiennością występowania poszczególnych typów pogody.

Klimat gminy Ruciane-Nida charakteryzuje się:

- średnią roczną temperaturą oscylującą wokół wartości 6,6 °C,
- średnią temperaturą stycznia wynoszącą -4,5 °C,
- średnią temperaturą lipca wynoszącą 17,4 °C,
- długą zimą trwającą około 110 dni oraz krótkim przedwiośniem,
- chłodną i późną wiosną (zaczynającą się ok. 14 dni później niż w innych regionach kraju),
- krótkim latem, które trwa około 80 dni,
- długą i stosunkowo ciepłą jesienią, co ma związek z nagromadzeniem się energii cieplnej w wodach jezior,
- częstymi późnowiosennymi i wczesnojesiennymi przymrozkami,
- bardzo krótkim okresem wegetacyjnym, który trwa ok. 190 dni i jest o ponad miesiąc krótszy niż na innych obszarach,
- roczną sumą opadów nie odbiegającą od wartości średniej dla całego kraju; średnia roczna wielkość opadów dla wielolecia 1971 – 1996 wynosiła 593 mm; najobfitsze opady notowane są w lecie, a najmniejsze zimą; znaczna część opadów atmosferycznych spada w postaci śniegu;
- niewielką liczbą dni z opadami znacznymi (powyżej 0,1 mm) – ok. 163 dni,
- bardzo długim okresem zalegania pokrywy śnieżnej (ok. 130 dni), ponad miesiąc dłuższym niż w centrum kraju; grubość pokrywy śnieżnej osiąga przeciętnie 10 – 15 cm;
- stosunkowo wysoką wilgotnością powietrza, która w okresie letnim zawiera się w zakresie 60 – 80 %; najniższa wilgotność notowana jest w maju i czerwcu (ok. 73 %), a najwyższa w miesiącach jesiennych (ok. 90 %),
- przewagą wiatrów z sektora zachodniego, z których duży odsetek zaliczany jest do silnych; największe nasilenie wiatrów przypada na miesiące jesienne (listopad i grudzień) i wczesnowiosenne (marzec i kwiecień),
- średnią roczną sumą promieniowania słonecznego wynoszącą 360 – 370 kL/cm².^[2]

Na terenie gminy nie jest zlokalizowana stacja meteorologiczna. Najbliższe stacje, będące reprezentatywnymi dla regionu klimatycznego mazursko-podlaskiego, znajdują się w Suwałkach i Olsztynie. ^[2]

2.3. Zlewnia, wody powierzchniowe i podziemne

Zlewnia, wody powierzchniowe

Badany teren odwadniany jest przez rzekę Krutynię, której wody uchodzą do rzeki trzeciego rzędu Pisy. Pisa to prawy dopływ Narwi, leży w dorzeczu Wisły. Długość całkowita rzeki Krutyni wynosi 99 km, a powierzchnia dorzecza wynosi 638 km². Rzeką Krutynia położona jest w odległości ok. 143 m w kierunku południowym poza granicami omawianego obszaru.

Krutynia posiada charakter typowej rzeki pojeziernej. Tworzy krętą dolinę i przepływa przez liczne jeziora, dzięki czemu lokalnie przyjmuje różne nazwy. Dolina Krutyni wykorzystywana jest w ramach słynnego szlaku kajakowego, który pozwala na spływ zarówno przez wąskie doliny wciśnięte między wzgórza morenowe, jak i przez zabagnione meandrujące zakola. ^[2]

Dolina rzeki jest w wielu miejscach zatorfiona i zabagniona, wahająca się w granicach od około 1,5 km w części środkowej do 30-50 m w miejscach północnej i południowej części, otoczona jest wzniesieniami morenowymi o urozmaiconej rzeźbie. Nurt rzeki Krutyni jest wolny, a rzeka tworzy liczne zakola, szczególnie w środkowej, zabagnionej części rezerwatu. Spadek rzeki na długości około 10 km rezerwatu wynosi 1,3 m. Szerokość rzeki osiąga 30-40m, a głębokość od 1,5–2,5 m do 3–7 m.

Na badanym obszarze brak jest zbiorników wodnych.

Wody podziemne

Według podziału hydrogeologicznego Polski gmina Ruciane-Nida należy do regionu I – mazowieckiego, zawierającego się w makroregionie północnowschodnim. Wody podziemne na omawianym obszarze reprezentowane są głównie przez piętra trzeciorzędowe. Głębokość warstwy wodonośnej wynosi 40-50 m p.p.t. Potencjalna wydajność studni wynosi < 10 m³/24h. Przewodność warstwy wodonośnej – 100 m²/24h. Powierzchnia terenu posiada średnią odporność gruntu, który zbudowany jest z glin zwałowych. Stopień zagrożenia wód podziemnych - niski i bardzo niski (szczelne i grube zaizolowanie terenu). ^[2]

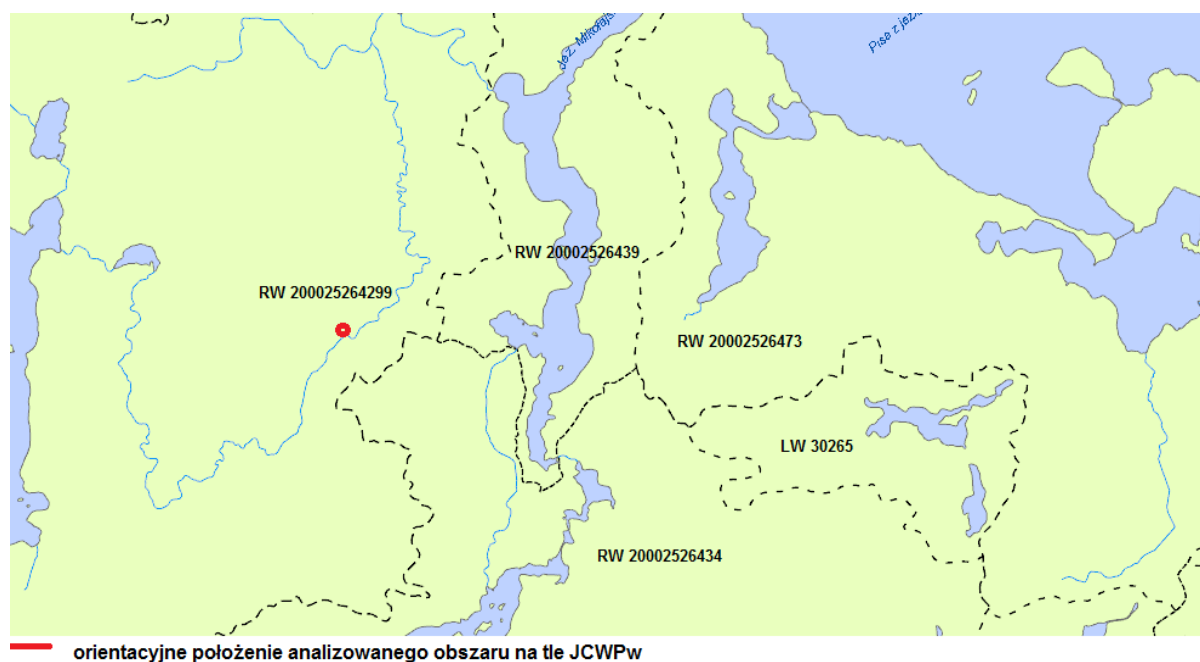

uzdatniania) z uwagi na znaczne przekroczenie zawartości żelaza (powyżej 5 mg/dm³) oraz barwy.^[2]

Ustalenia z Planu Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza Wisły:

➤ *Jednolite części wód powierzchniowych (JCWPw)*

Obszar objęty projektem planu zlokalizowany jest w całości w obszarze dorzecza Wisły. Wody powierzchniowe na przedmiotowym terenie są częścią regionu wodnego Środkowej Wisły i należą do Jednolitej Części Wód Powierzchniowych PLRW200025264299.

Ryc 6. Orientacyjne położenie analizowanego terenu na tle Jednolitych części wód powierzchniowych (JCWPw)
Źródło: <http://geoportal.kzgw.gov.pl/imap/>

W Planie Gospodarowania Wodami na Obszarze Dorzecza Wisły zostały określone m.in. dla omawianego terenu dane, dot. części wód, które kształtują się następująco:

- ✓ Europejski kod JCWP – PLRW200025264299
- ✓ Nazwa JCWP – Krutynia do wpływu do jeziora Beldany wraz z dopływami i jeziorami
- ✓ Scalona część wód powierzchniowych (SCWP)- SW1303
- ✓ Region wodny - region wodny Środkowej Wisły
- ✓ Obszar dorzecza:
 - Kod - 2000
 - Nazwa - obszar dorzecza Wisły

- ✓ Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej - RZGW w Warszawie
- ✓ Ekoregion - Równiny Wschodnie (16)
- ✓ Typ JCWP – Cieki łączące jeziora (25)
- ✓ Status – naturalna część wód
- ✓ Ocena stanu - zły
- ✓ Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych - zagrożona
- ✓ Derogacje – 4(4)-1
- ✓ Uzasadnienie derogacji – planowane inwestycje z zakresu ochrony przeciwpowodziowej - Remont jazu z mostem drogowym w m. Krutyński Piecek w 2011 r. ^{1[35]}

Cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych zawarte w Planie Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza Wisły

W pierwszym cyklu planowania gospodarowania wodami w Polsce, cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych, określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych, świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Zastosowane podejście, polegające na przyjęciu za cele środowiskowe wartości granicznych, odpowiadających dobremu stanowi wód, związane było z niekompletnym zrealizowaniem prac w zakresie opracowania warunków referencyjnych dla poszczególnych typów wód, a tym samym brakiem możliwości ustalenia wartości celów środowiskowych wg charakterystycznych wymagań względem poszczególnych typów we wszystkich kategoriach wód. Dodatkowo, z uwagi na trwające prace w zakresie opracowywania metodyk oceny stanu hydromorfologicznego oraz fakt, że monitoring w zakresie badań stanu chemicznego jest jeszcze w fazie kształtowania i rozbudowy, ustalenie

¹ Przedsięwzięcie zrealizowane - obejmowało roboty związane z remontem jazu na kanale ulgi rzeki Krutyni w obrębie młyna wodnego w m. Krutyński Piecek, gwarantującego utrzymanie poziomu wody umożliwiającego zasilanie urządzeń młyna, zabytkowej budowli hydrotechnicznej zbudowanej w 1824 roku, obecnie wykorzystywanego jako mała elektrownia wodna. W ramach przedsięwzięcia przeprowadzono prace remontowe drewnianego mostu nad jazem oraz konstrukcji jazu z wykonaniem nowej żelbetowej płyty dennej i poszuru w postaci narzutu kamiennego.

celów środowiskowych zostało oparte o dostępne wartości graniczne wskaźników podanych w rozporządzeniu w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Przy ustalaniu celów środowiskowych dla JCWP brano pod uwagę aktualny stan JCWP w związku z wymaganym zgodnie z RDW warunkiem niepogarszania ich stanu. Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniano także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

Dla obszarów chronionych funkcjonujących na obszarach dorzeczy, nie zostały obecnie podwyższone cele środowiskowe, z uwagi na częstokroć wyższe wymagania w stosunku do wartości granicznych wskaźników jakości wody przyjętych jako wartości graniczne dla dobrego stanu ekologicznego bądź dla dobrego lub powyżej dobrego potencjału ekologicznego wód, niż w poszczególnych aktach prawa, regulujących sposób postępowania i wymagania co do stanu wód w obrębie obszarów chronionych. Wyjątkiem w tym zakresie będą prawdopodobnie wymagania zgodne z wymogami wynikającym z planów ochrony dla obszarów Natura 2000 wyznaczonych na podstawie dyrektywy 79/409/EWG oraz dyrektywy 92/43/EWG, jednak w obecnym cyklu planistycznym z uwagi na brak planów ochrony ww. obszarów, nie zostaną zaostrome cele środowiskowe dla części wód, na których takie obszary zostały wyznaczone. Celem środowiskowym dla tych obszarów będzie zatem osiągnięcie lub otrzymanie co najmniej dobrego stanu. Weryfikacja celów środowiskowych, uwzględniająca ten zakres tematyczny będzie miała miejsce w kolejnych cyklach planistycznych.^[35]

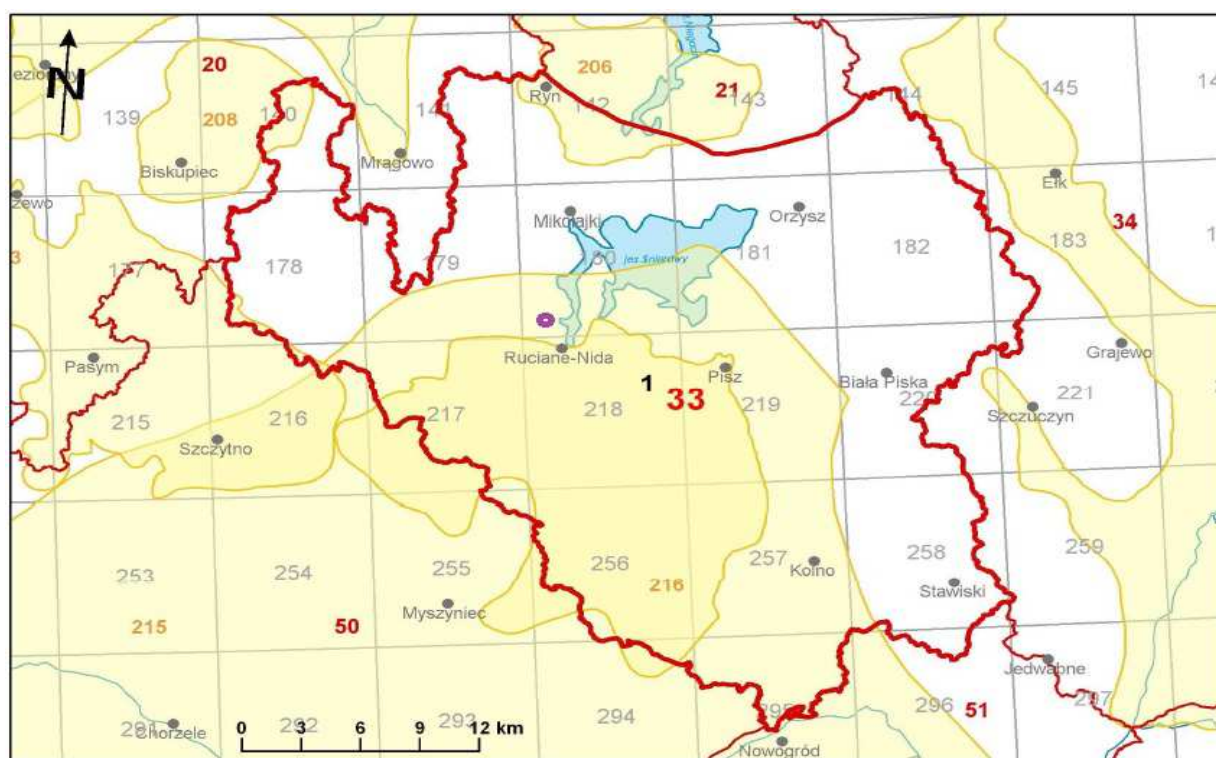
W Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły określono stan rzeki Krutyni jako zły, a osiągnięcie założonych celów środowiskowych dla jednolitej części wód powierzchniowych PLRW200025264299 uznano za zagrożone.

W związku z powyższym gospodarka ściekami na badanym terenie powinna mieć formy zorganizowane mające na uwadze ochronę wód gruntowych i powierzchniowych.

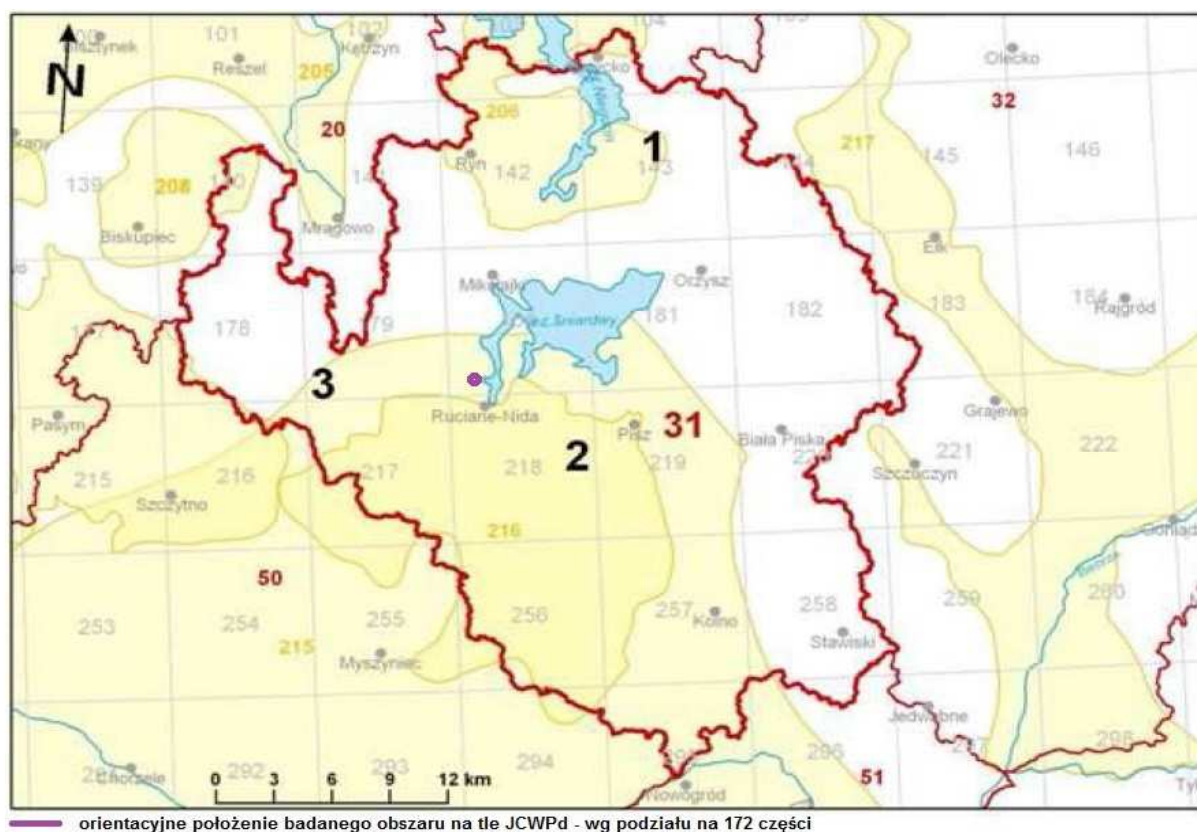
➤ *Jednolite części wód podziemnych (JCWPd)*

Jednolite części wód podziemnych (JCWPd) - rozumie się przez to określoną objętość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych.

Zgodnie z podziałem na 161 jednolitych części wód podziemnych, teren opracowania położony jest na w granicach JCWPd 33. Natomiast według podziału na 172 JCWPd, który obowiązuje od 2016 r. badany obszar lokalizowany jest w granicach JCWPd 31.

orientacyjne położenie omawianego obszaru na tle JCWPd - wg podziału na 161 części

Ryc.7 i 8 Orientacyjne położenie analizowanego terenu na tle Jednolitych części wód podziemnych

Jednostka w granicach której zlokalizowany jest badany teren posiada znacznie większy obszar niż powierzchnia projektu planu. Powierzchnia jednostki wynosi 4506,6km². Jest to region Narwi, Pregocy i Niemna, wg Atlasu hydrogeologicznego Polski 1995 r. - region hydrogeologiczny mazurski, mazursko-podlaski i mazowiecki gdzie głębokość występowania wód słodkich wynosi ok. 300 m. Symbol całej JCWPd 31(33) uwzględniający wszystkie profile to: Q(1-3), Pg-(Ng), co oznacza, iż na obszarze jednostki występuje jeden lub dwa, lokalnie trzy czwartorzędowe poziomy wodonośne. W środkowej i południowo-zachodniej części jednostki wykształcony jest również poziom paleogeński, lokalnie paleogeńsko-neogeński. Brak jest danych o wodonośności utworów kredowych.

W Planie Gospodarowania Wodami na Obszarze Dorzecza Wisły² zostały określone m.in. dla omawianego terenu dane, dotyczące części wód, które kształtują się następująco:

- ✓ Europejski kod JCWP – PLGW230033
- ✓ Nazwa JCWPd – 33
- ✓ Region wodny - region wodny Metuje
- ✓ Obszar dorzecza:

² Dokument uwzględnia podział na 161 części JCWPd

- kod – 2000

- nazwa - obszar dorzecza Wisły

- ✓ Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej - RZGW w Warszawie
- ✓ Ekoregion - Równiny wschodnie (16)
- ✓ Ocena stanu:
- ✓ -ilościowego- dobry
- ✓ -chemicznego- dobry
- ✓ Ocena ryzyka - niezagrożona^[35]

Cele środowiskowe dla wód podziemnych zawarte w Planie Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza Wisły

Zgodnie z definicją umieszczoną w RDW dobry stan wód podziemnych oznacza stan osiągnięty przez część wód podziemnych, jeżeli zarówno jej stan ilościowy, jak i chemiczny jest określony, jako co najmniej „dobry”.

RDW w art. 4 przewiduje dla wód podziemnych następujące główne cele środowiskowe:

- zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych (z zastrzeżeniami wymienionymi w RDW),
- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem, a zasilaniem wód podziemnych,
- wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego wskutek działalności człowieka.

Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.^[32]

Dla obszarów PLGW230033, stan wód oceniono jako dobry, a ryzyko nieosiągnięcia celów jako niezagrożone.

Według mapy stanu jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) wg podziału na 161 obszarów, Monitoringu jakości wód podziemnych (<http://mjwp.gios.gov.pl/mapa/>), stan

wód podziemnych obszaru JCWPd 33 pod względem ilościowym i chemicznym w latach 2010 i 2012 oceniano jako dobry.

Podsumowując dział wód w obrębie projektu planu należy stwierdzić:

- wody podziemne są dobrze chronione przed ewentualnymi zanieczyszczeniami chemiczno / biologicznymi,
- w odniesieniu do wód powierzchniowych kluczowym jest ujmowanie wszelkich zanieczyszczonych wód oraz odcieków w zbiorcze systemy kanalizacji zarówno sanitarnej jak i deszczowej. Ścieki bytowo - gospodarcze powinny być odprowadzane systemem kanalizacji sanitarnej (tłocznej / grawitacyjnej), a deszczowe odprowadzane do systemu kanalizacji deszczowej z odpowiednio dobranymi urządzeniami podczyszczającymi.
- ze względu na budowę geologiczną dopuszczalne jest w zakresie kanalizacji sanitarnej, wykorzystywanie do celów gromadzenia ścieków, szczelnych, atestowanych zbiorników na nieczystości płynne. Zaleca się jednak jako preferowane, używanie zbiorników z tworzyw sztucznych (kilku płaszcowych), a rezygnację z prefabrykatów betonowych jako bardziej narażonych na ewentualne przeciekanie (ze względu na słabą jakość montażu, wpływ warunków geologicznych i klimatycznych - utwory spoiste które to podczas mrozów "pęcznieją" co może powodować negatywny wpływ na zbiorniki betonowe).
- obszar opracowania znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) – 215 Subniecka Warszawska
- należy także wprowadzić zakaz wprowadzania szkodliwych substancji do gleby - ze względu na możliwość przenikania substancji chemicznych do wód podziemnych.

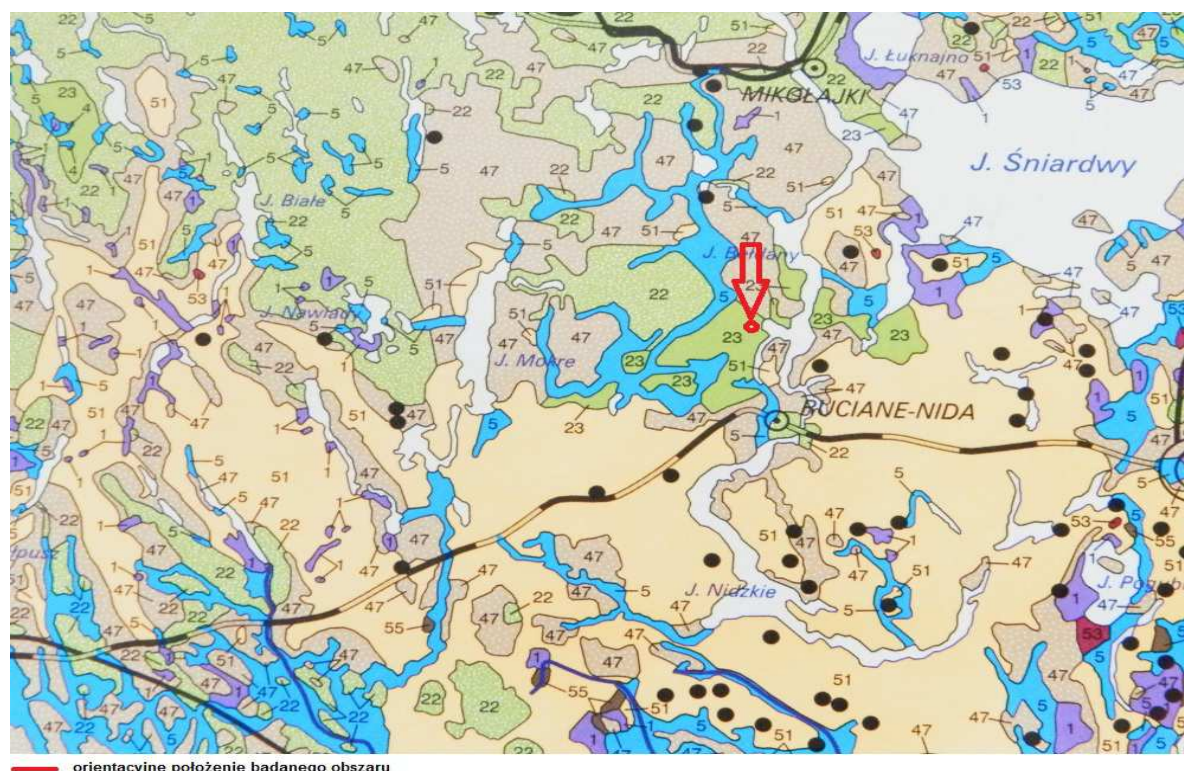
2.4. Szata roślinna i świat zwierzęcy

Flora

Pod względem geobotanicznym przedmiotowy obszar gminy leży w Prowincji Środkowoeuropejskiej, Dziale Północnym Mazursko - Białoruskim, Krainie Mazurskiej, w Okręgu Pojezierza Mikołajki, Podokręgu Krutyńskim.

Pod pojęciem potencjalnej roślinności naturalnej należy rozumieć hipotetyczny stan roślinności, opisany fitosocjologicznymi jednostkami zbiorowisk roślinnych, jaki mógłby być osiągnięty na drodze naturalnej sukcesji pierwotnej lub wtórnej, gdyby oddziaływania człowieka zostały wyeliminowane, a właściwa dla danego regionu roślinność mogła w pełni wykorzystać możliwości stwarzane przez zróżnicowane siedliska.

Zgodnie z tak przyjętą definicją, na badanym obszarze, wyróżniono dominujący powierzchniowo rodzaj potencjalnej roślinności naturalnej - grądy subkontynentalne lipowo-dębowo-grabowe (Tilio – Carpinetum) odmiana subborealna ze świerkiem, seria żyzna (23),

Ryc 9. Potencjalna roślinność naturalna Polski. Mapa poglądowa w skali 1: 300 000, arkusz 1 Pojezierze Mazurskie i Pojezierze Litewskie, PAN, W. Matuszkiewicz i inni, Warszawa 1995 r., oznaczenia na mapie dot. obszaru objętego zmianą planu: 23 – grąd subkontynentalny lipowo-dębowo-grabowe (Tilio – Carpinetum) odmiana subborealna ze świerkiem, seria żyzna.

Teren objęty opracowaniem jest antropogenicznie przekształcony i w większości pozbawiony roślinności. Wąski pas zieleni stanowiący trawnik odgradza omawiany teren parkingu od sąsiadujących dróg. Dodatkowo przy zabudowie usługowej występuje skupisko zieleni wysokiej zbudowanej głównie z klonu zwyczajnego (*Acer platanoides*) oraz pojedynczego jesionu wyniosłego (*Fraxinus excelsior*). W części północnej teren zieleni w postaci zieleni urządzonej, stanowi strefę ochronną dla drzewa objętego prawną formą ochrony – pomnik przyrody, który zlokalizowany jest na granicy omawianego terenu. Zieleń poza strefą ochronną zbudowana jest z zieleni niskiej głównie traw, ale w

większości jest wydeptywana przez mieszkańców. Generalnie szata roślinna kształtuje się głównie jako zbiorowiska ruderalne i synantropijne

Ponadto w bliskim sąsiedztwie obszaru opracowania przebiega granica Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk Ostoja Piska (PLH280048). Z posiadanych danych GIS dotyczących inwentaryzacji ww. obszaru Natura 2000 wykonanej na potrzeby projektu Planu Zadań Ochronnych dla powyższego obszaru, wynika, iż w odległości do ok. 1,0 km występują następujące siedliska przyrodnicze:

- 6510– Ekstensywnie użytkowane niżowe łąki świeże (*Arrhenatherion*)– w kierunku północno-wschodnim od obszaru opracowania
- 91EO – Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe *Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródliskowe –w kierunku północno-wschodnim od obszaru opracowania.

Fauna

Ze względu na zagospodarowanie omawianego terenu, a także położenie obszaru badań wśród istniejącej zabudowy, ciągów komunikacyjnych różnorodność gatunkowa zwierząt jest niewielka. Na obszarze objętym planem, a także w bezpośrednim sąsiedztwie obserwowano głównie kawki (*Corvus monedula*), gołębie miejskie (*Columba livia f. urbana*), mazurki (*Passer montanus*), kosy zwyczajne (*Turdus merula*), sroki (*Pica pica*), sikory bogatki (*Parus major*), pliszkę siwą (*Motacilla alba*), sójkę zwyczajną (*Garrulus glandarius*). Ponadto na słupie elektroenergetycznym na skrzyżowaniu dróg wojewódzkich zlokalizowane jest gniazdo bociana białego. Z informacji uzyskanych od mieszkańców gniazdo to jest niezamieszkałe przez bociany. Najbliższym zajęтым gniazdem przez bociana białego, było gniazdo na słupie elektroenergetycznym na terenie placówki Ewangelickiego Domu Opieki Społecznej. W tym sezonie lęgowym para bocianów miał dwa młode, z czego jedno nie przeżyło, ponieważ wypadło z gniazda.

Obszar objęty projektem planu położony jest w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków – Puszcza Piska (PLB280008). Na zlecenie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie została wykonana inwentaryzacja ornitologiczna Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 PLB280008 „Puszcza Piska” przez firmę FPP Consulting Sp. z o.o. (Warszawa, wrzesień 2012). Powyższa inwentaryzacja nie wykazała występowania na omawianym obszarze gatunków ptaków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady

79/409/EWG (tzw. Ptasiej), Polskiej Czerwonej Księżdz Zwierząt, czy innych gatunków nie zamieszczonych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej.

Jednakże w odległości do ok. 1,0 km od granic obszaru opracowania zostały zinwentaryzowane następujące gatunki ptaków: bocian biały (*Ciconia ciconia*), gąsiorek (*Lanius collurio*), czajka zwyczajna (*Vanellus vanellus*), słowik szary (*Luscinia luscinia*), nurogęś (*Mergus merganser*), dzięcioł zielonosiwy (*Picus canus*), dzięcioł (*Dryocopus martius*).

Na podstawie badań terenowych należy stwierdzić:

- Obszar opracowania jest terenem zagospodarowanym i antropogenicznie przekształconym w większości pozbawiony jest szaty roślinnej.
- Wąski pas zieleni odgradzający omawiany teren od ciągów komunikacyjnych ma uproszczony skład gatunkowy (trawnik).
- Na granicy obszaru opracowania od strony północnej zlokalizowany jest dąb szypułkowy objęty prawną formą ochrony przyrody w postaci pomnika przyrody, z wyznaczoną strefą ochronną.
- Skupisko zieleni wysokiej podnosi walory przyrodnicze badanego terenu.
- Na badanym terenie nie stwierdzono grzybów objętych ochroną prawną,
- Na badanym obszarze nie występują obszary leśne.
- Obszar badań położony w obszarze Natura 2000 Puszczy Piskiej (PLB 280008)

Zdj. 8. Zieleń wysoka na badanym terenie w oddali gniazdo bociana na słupie

Zdj. 9. Teren zieleni w północnej części badanego terenu, poza strefą ochronną pomnika przyrody.

Zdj. 10. Pomnik przyrody poza granicami opracowania wraz ze strefą ochronną

Zdj. 11. Stado kawek w pasie ochronnym pomnika przyrody

2.5. Zabytki kulturowe

Na terenie objętym projektem planu nie znajdują się obiekty objęte prawnymi formami ochrony zabytków

2.6. Obszary chronione

Obszar objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego **położony** jest w granicach obszaru Natura 2000 oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu, ustanowionych w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*. tj.;

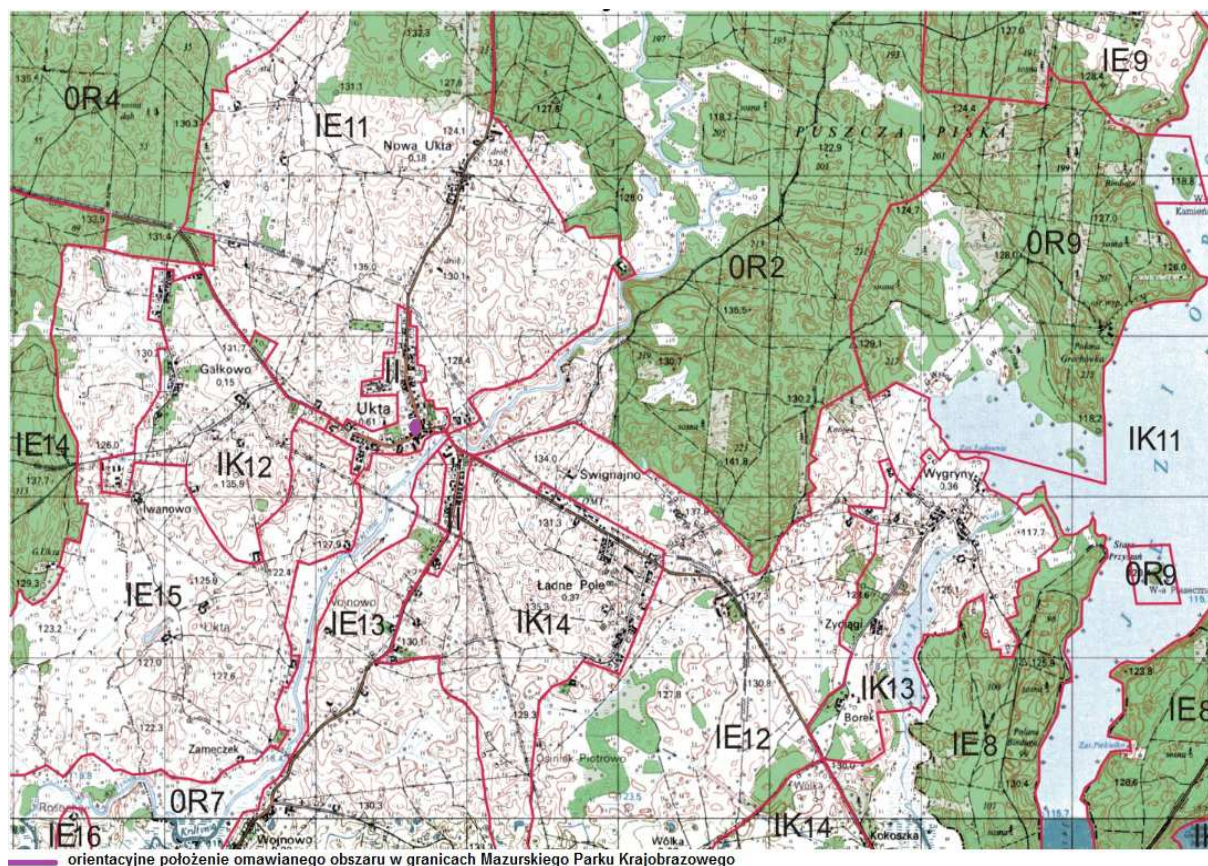
➤ ***Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 „Puszcza Piska” kod obszaru PLB 280007***

Powierzchnia ostoi wynosi 172 802,2 ha. Puszcza Piska stanowi jedną z najważniejszych w skali kraju ostoi ptaków drapieżnych i sów. Gniazduje tu 5 rzadkich gatunków drapieżników, umieszczonych w polskiej Czerwonej Księdze zwierząt, przy czym dla bielika (*Haliaeetus albicilla*) (31–33 par lęgowych, ok. 4% ogólnokrajowej populacji lęgowej) jest to największa, a dla kani czarnej (*Milvus migrans*) (12–14 par lęgowych, ponad 3% ogólnokrajowej populacji lęgowej), orlika krzykliwego (*Aquila pomarina*) (80–90 par

lęgowych, ponad 4% ogólnokrajowej populacji lęgowej) i rybołowa (*Pandion haliaetus*) (4–5 par lęgowych, ponad 10% ogólnokrajowej populacji lęgowej) – jedna z kilku głównych ostoi lęgowych w kraju. Do największych w skali kraju należą także tutejsze populacje lęgowe bąka (*Botaurus stellaris*) (60–80 odżywiających się samców, ponad 1% ogólnokrajowej populacji lęgowej), bociana białego (*Ciconia ciconia*) (330–350 par lęgowych, ponad 0,5% ogólnokrajowej populacji lęgowej), trzmielojada (*Pernis apivorus*) (70–100 par lęgowych, ok. 3% ogólnokrajowej populacji lęgowej), zielonki Porzana parva (70–100 odżywiających się samców, ponad 3% ogólnokrajowej populacji lęgowej), kropiatki (*Porzana porzana*) (40–60 odżywiających się samców, blisko 2% ogólnokrajowej populacji lęgowej), derkacza (*Crex crex*) (400–500 odżywiających się samców, ponad 1% ogólnokrajowej populacji lęgowej), żurawia (*Grus grus*) (500–600 par lęgowych, blisko 5% ogólnokrajowej populacji lęgowej), włochatki (*Aegolius funereus*) (100–160 par lęgowych, ponad 5% ogólnokrajowej populacji lęgowej), lelka (*Caprimulgus europaeus*) (350–450 par lęgowych, ponad 3% ogólnokrajowej populacji lęgowej) i dzięcioła czarnego (*Dryocopus martius*) (700–800 par lęgowych, ok. 1% ogólnokrajowej populacji lęgowej). Do najważniejszych zagrożeń dla awifauny i jej siedlisk w obszarze należą: niekontrolowany rozwój turystyki i rekreacji, zabudowa terenów otwartych i brzegów jezior, wyrąb starodrzewu i drzew dziuplastych, zaniechanie tradycyjnego użytkowania rolniczego obszarów nieleśnych, zalesianie lub naturalne zarastanie terenów porolnych oraz zanieczyszczenie i eutrofizacja wód powierzchniowych.

➤ **Mazurski Park Krajobrazowy**

Na terenie którego obowiązują przepisy Rozporządzenia Nr 9 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 stycznia 2006 r. w sprawie *Mazurskiego Parku Krajobrazowego* (Dz. U. Woj. Warm.-Maz. z 2006 r., Nr 20, poz. 506). Obowiązują również na terenie Parku ustalenia zawarte w Planie Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego zgodnie z uchwałą Nr XIX/368/12 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 sierpnia 2012 r. w sprawie *ustanowienia Planu Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego* (Dz. U. Woj. Warm.-Maz. z 2012 r., poz. 2722).

Ryc.10. Położenie badanego terenu w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego

Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>

Park krajobrazowy obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Zgodnie z rozporządzenie Nr 9 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 stycznia 2006 r. w sprawie Mazurskiego Parku Krajobrazowego (Dz. U. Woj. Warm.-Maz. z 2006 r., Nr 20, poz. 506) w Parku wprowadza się następujące zakazy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.,
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej rybackiej i łowieckiej,
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia

- bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,
- 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,
 - 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwośuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych,
 - 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej,
 - 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej,
 - 8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych,
 - 9) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych,
 - 10) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową,
 - 11) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych,
 - 12) organizowania rajdów motorowych i samochodowych,
 - 13) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

Szczegółowe ograniczenia w zagospodarowaniu poszczególnych terenów MPK określa Plan Ochrony Parku ustanowiony uchwałą nr XIX/368/12 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 sierpnia 2012 r. w *sprawie ustanowienia Planu Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego* (Dz. U. Woj. Warm.-Maz. z 2012, poz. 2722).

W powyższym Planie Ochrony Parku zawarte są m.in. ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz planu zagospodarowania województwa warmińsko-mazurskiego w tym.:

W zakresie kształtowania zabudowy i zagospodarowania na obszarze Parku:

- 1) należy zachowywać istniejące układy przestrzenne poszczególnych wsi oraz ich zabudowę; obiekty zniszczone powinny być w miarę możliwości remontowane i odbudowywane na wzór istniejącej zabudowy regionalnej;
- 2) nowe obiekty budowlane, powinny być lokalizowane w obrębie wsi o charakterze rolniczym, mieszkalnym oraz letniskowym na terenach zwartej zabudowy wsi, z zachowaniem istniejącej linii zabudowy nawiązującej do układu dróg publicznych i układem zabudowań w siedlisku oraz nawiązywać do architektury regionalnej południowych Mazur;
- 3) przy realizacji obiektów budowlanych należy stosować wzorce architektury regionalnej wynikającej z historycznych i kulturowych uwarunkowań Mazur; wydanie pozwoleń na budowę obiektów nowych i przebudowywanych powinno następować po zasięgnięciu opinii Dyrektora Parku na temat poszczególnych projektów pod kątem ich zgodności z wymogami ochrony krajobrazu kulturowego,
- 4) na obszarze Parku nie dopuszcza się ustawiania przyczep kampingowych i innych obiektów o podobnych funkcjach i przeznaczeniu (np. samochodów mieszkalnych, baraków, przenośnych domków, domków kampingowych, kontenerów) poza miejscami wyznaczonymi do tego celu zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. 2004 r. Nr 223, poz. 2268).

W zakresie zagospodarowania jednostek przestrzennych wytycza się strefy przyrodniczo-krajobrazowe:

Omawiany teren znajduje się w strefie II. Strefa II obejmuje części Parku o niższych wartościach przyrodniczych, w znacznej części tereny budownictwa wiejskiego i turystycznego; nowe obiekty budowlane w strefach II (Drugich) mogą być lokalizowane na terenach zwartej i rozproszonej zabudowy wsi, krajobraz tej strefy wymaga częściowego zrewaloryzowania poprzez przywracanie historycznej, regionalnej architektury mazurskiej.

➤ **Pomnik przyrody**

Na granicy działki nr 216/1 (obszar opracowania) oraz działki 217 (poza obszarem opracowania), znajduje się pomnik przyrody – dąb szypułkowy. Tą formą ochrony obejmuje

się pojedyncze twory przyrody żywej i nieożywionej lub ich skupienia o szczególnej wartości naukowej, kulturowej, historyczno-pamiątkowej i krajobrazowej odznaczających się indywidualnymi wyróżniającymi je cechami.

Tabela 1. Pomnik przyrody

Obiekt	Obwód [cm];	Wysokość [m]	Położenie	Rok uznania
Dąb szypułkowy (<i>Quercus robur</i>)	332	30	Ukta, 50m od skrzyżowania dróg Mikołajki – Mrągowo	Dz. Urz. WRN w Suwałkach Nr 2, poz. 10 z 1980 r. Zarz. Nr 12/80 Woj. Suw. z 12.03.1980 r

Zgodnie z zarządzeniem Nr 12/80 Wojewody Suwalskiego z dnia 12 marca 1980 r. m.in. dla ww. pomnika przyrody wprowadzono następujące zakazy:

- 1) wycinania, niszczenia lub uszkodzania drzew;
- 2) zrywania pączków, kwiatów i liści oraz pozyskiwania nasion;
- 3) zanieczyszczenia terenu i rozniecania ognia w pobliżu pomnika przyrody;
- 4) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem znaków związanych z ochroną przyrody;
- 5) wykonywania innych czynności mogących zniszczyć pomnik przyrody lub przyczynić się do jego uszkodzenia.

Ponadto, zgodnie z art. 45 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2015, poz. 1651 ze zm.) w stosunku do pomnika przyrody mogą być wprowadzone następujące zakazy:

- 1) niszczenia, uszkodzania lub przekształcania obiektu lub obszaru;
- 2) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym lub przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymywaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 3) uszkodzania i zanieczyszczania gleby;
- 4) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- 5) likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 6) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowanych gruntów rolnych;
- 7) zmiany sposobu użytkowania ziemi;

- 8) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 9) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 10) zbioru, niszczenia, uszkodzania roślin i grzybów na obszarach użytków ekologicznych, utworzonych w celu ochrony stanowisk, siedlisk lub ostoi roślin i grzybów chronionych;
- 11) umieszczania tablic reklamowych.

Formy ochrony przyrody w otoczeniu obszaru planu

W otoczeniu obszaru „Planu...” w odległości do ok. 10 km, występują następujące terytorialne formy ochrony przyrody. Na rysunku stanowiącym załącznik graficzny nr 2 zaprezentowano położenie badanego obszaru na tle form ochrony przyrody.

Tabela 2. Relacje odległości obszaru objętego zmianą planu do występujących w otoczeniu form ochrony przyrody (do ok. 10 km od terenu planowanego przedsięwzięcia).

Nazwa obszaru objętego ochroną prawną	Odległość w km
Rezerwat Przyrody	
Krutynia Dolna	1,06
Krutynia	3,96
Pierwos	4,86
Zakręt	5,02
Królewska Sosna	6,26
Jezioro Nidzkie	6,39
Jezioro Warnołty	7,79
Strzałowo	8,77
Czaplisko - Ławny Lasek	9,10
Jezioro Lisunie	10,08
Park Krajobrazowy	
Mazurski Park Krajobrazowy	w obszarze
Obszar Chronionego Krajobrazu	
Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Ruciane-Nida	4,17
Puszczy i Jezior Piskich	5,12
Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Zachód	7,84
Spychowski	10,05
NATURA 2000	

Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków	
Puszcza Piska PLB280008	w obszarze
NATURA 2000	
Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk	
Ostoja Piska PLH280048	0,01
Użytek Ekologiczny	
Łąka Krutynia	2,86
Klimontek	3,12
Zatoka Wygryńska	3,29
Klimont	3,42
Grąd Wygryny	4,13
Kruczek Mały	6,12
Kruczy Stawek	6,33
Kruczy Staw	6,54
Kruczek	6,81
Łąki Morysie	6,89
Łabędzie	7,59
Mały Róg	7,87
Duży Róg	8,06
Bażyna	8,57
Ławny Lasek	8,78
Piekielko	9,30
Dziegciarek	9,52

Rezerwat przyrody

Krutynia Dolna - o powierzchni 969,33 ha. Rezerwat utworzony w 1989 roku (MP z 1989 r. Nr 17, poz. 120). Rezerwat krajobrazowo-florystyczno-faunistyczny. Rezerwat obejmuje dolny odcinek rzeki Krutyni, jeziora Gardyńskie, Malinówko, Dłużec i Smolak oraz przyległe lasy, torfowiska i łąki. W obrębie rezerwatu Krutynia ma szerokość ok. 30 m i głębokość 2-7 m. Charakteryzuje się powolnym prądem i silnie wykształconymi meandrami. Rezerwat chroni fragment Mazurskiego Parku Krajobrazowego o najbogatszej florze i faunie. Wśród roślin na uwagę zasługuje 10 gatunków storczyków z takimi rzadkościami, jak listera sercowata, lipiennik Loesela, podkolan biały, a także owadożerne rośliny - rosiczka i płływacz oraz efektowne rośliny takie, jak pełnik europejski, orlik pospolity, lilia złotogłów, sasanka łąkowa. Do rzadkich roślin należą: o stepowym charakterze - zawilec wielkokwiatowy i dzwonek boloński; relikty glacialne - wielosił błękitny, turzyce -strunowa i luźnokwiatowa; a także wełnianka delikatna, bagnica torfowa, rdest-nica nitkowata. Gnieźdzą się tu rzadkie gatunki ptaków: bielik, rybołów, orlik krzykliwy, puchacz, żuraw, zimorodek, derkacz i wodniczka. Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>

Krutynia - o powierzchni 273,12 ha. Rezerwat utworzony w 1983 roku (MP z 1983 r. Nr 16, poz. 91). Rezerwat krajobrazowo-leśny. Rezerwat chroni Jezioro Krutyńskie i górny odcinek rzeki Krutyni, wypływającej z tego jeziora oraz przybrzeżne lasy liściaste i mieszane. Poznać tu można rośliny runa leśnego, jak: przylaszczka, zawilec gajowy i żółty, kokoryczka wielokwiatowa i wonna, konwalia majowa, konwalijka dwulistna, zerwa kłosowa i skrzyp zimowy, a także pasożytnicza roślina - łuskiewnika różowego. Przełom rzeki Krutyni wyróżnia się płytką, przejrzystą wodą, w której zobaczyć można liczne kamienie z krasnorostem *Hildebrandtia rivularis*. Występuje też gąbka słodkowodna *Euspongilla lacustris*. Spotkać tu można: bielika, dzięcioła czarnego, pospolitą sójkę, a na wodzie stale występującą parę łabędzi niemych, i trzecie nurogęsi z młodymi. W rezerwacie gnieździ się puszczyk i lelek kozodój. Zimową porą ujrzyć można zatrzymujące się tu łabędzie krzykliwe, pluszcze oraz wydry pożywiające się na lodzie Jeziora Krutyńskiego.

Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>

Pierwos – o powierzchni 605,48 ha. Rezerwat utworzony w 1987 roku (MP z 1987 r. Nr 7, poz. 55). Rezerwat krajobrazowo-florystyczno-faunistyczny. Rezerwat chroni zróżnicowane ekosystemy leśne, torfowiskowe i wodne. Ochroną objęto płytkie, zarastające jezioro Pierwos, strumienie Pierwos i Garciankę oraz ujściowy odcinek rzeki Krutyni, gdzie występują rzadkie rośliny i zwierzęta. Występuje tu wiele starych drzew, z których na uwagę zasługują dęby (o obw. powyżej 3 m). Z rzadkości florystycznych wymienić można: wielosił błękitny - roślinę północną oraz bardzo rzadki mech *Paludella squarrosa*. Spotkać tu można tak rzadkie w kraju zwierzęta, jak: bielika, orlika krzykliwego, puchacza czy wilka, a w okresie jesienno-zimowym na strumieniu Pierwos zaobserwować można interesującego ptaka rzek górskich i wyżynnych - pluszcza. Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>

Zakręt - o powierzchni 105,82 ha. Rezerwat utworzony w 1957 roku (MP z 1957 r. Nr 41, poz. 264, MP z 1982 r. Nr 20, poz. 179.). Zmieniony na podstawie Zarządzenia Nr 57 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 16 września 2010 r. w sprawie rezerwatu przyrody "Zakręt" (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2010 r. Nr 150 poz. 1943). Rezerwat torfowiskowo-leśny. Rezerwat chroni 3 jeziora dystroficzne z reliktową florą torfowisk wysokich oraz otaczające lasy sosnowe z domieszką dębu szypułkowego w wieku ok. 200 lat. Można tu prześledzić zarastanie jezior śródleśnych i tworzenie się torfowisk z charakterystycznymi pływającymi wyspami (odrywające się fragmenty kożucha torfowego). Na uwagę zasługuje tu fragment boru bagiennego z typowymi gatunkami w podszycie, jak bagno zwyczajne i borówka białogłowa. Rezerwat jest znanym obiektem

dydaktycznym, gdzie zobaczyć można rosiczkę okrągłolistną, wełnianki pochwową i wąskolistną oraz żurawinę. W rezerwacie gnieźdzą się licznie gągoły, spotkać tu można bielika i puchacza. Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>

Królewska Sosna - o powierzchni 103,76 ha. Rezerwat utworzony w 1959 roku (MP z 1959 r. Nr 50, poz. 225, MP z 1982 r. Nr 20, poz. 179). Zmieniony na podstawie Zarządzenia Nr 56 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 16 września 2010 r. w sprawie rezerwatu przyrody "Królewska Sosna" (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz z 2010 r. Nr 150 poz. 1942). Rezerwat leśno-torfowiskowy. Chroni ponad 200-letni starodrzew sosnowy z domieszką dębu szypułkowego, świerka i brzozy brodawkowatej oraz 3 jeziora dystroficzne z reliktową florą torfowisk wysokich (rosiczka okrągłolistna, modrzewnica zwyczajna, bagno zwyczajne). Atrakcją turystyczną jest obumarła w wieku ok. 300 lat pomnikowa sosna (360 cm obw.) oraz dąb szypułkowy (540 cm obw.), nazwany „Dębem nad Mukrem” im. Karola Małka. W runie występują: pierwiosnka wyniosła, goździk piaskowy, sasanka Tekli oraz pnący się, po nadjeziornych olszach, chmiel zwyczajny.

Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>

Jezioro Nidzkie - o powierzchni 2 950,87 ha. Rezerwat utworzony w 1972 roku (MP z 1972 r. Nr 53, poz. 283). Zmieniony na podstawie Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska W Olsztynie z dnia 26 kwietnia 2016 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Jezioro Nidzkie” . (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2016 r. poz. 1887). Rezerwat krajobrazowy. Ochroną objęto jezioro rynnowe - ciekawe pod względem limnologicznym i faunistycznym, z przyległymi lasami, w których dominują starodrzewy sosnowe. W kilku miejscach na wschodnim brzegu zachowały się stare dęby i dorodne lipy. W rezerwacie występuje kania czarna, dość często spotkać można czapłę siwą. Bardzo rzadko spotyka się rysia. Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>

Jezioro Warnołty - o powierzchni 373,30 ha. Rezerwat utworzony w 1976 roku (MP z 1976 r. Nr 24, poz. 108). Rezerwat krajobrazowo-ornitologiczny. Chroni płytkie, zarastające jezioro, stanowiące odnogę Śniardw. Jest to obszar lęgowy wielu gatunków ptaków wodno-błotnych oraz miejsce żerowania rzadkich gatunków ptaków drapieżnych. Są wśród nich: łabędź niemy, czapla siwa, kokoszka wodna, łyska, kaczka krzyżówka, perkoz dwuczuby, bielik, kania czarna i ruda. Jest to jezioro eutroficzne z dobrze wykształconą roślinnością wodną, której głównym składnikiem jest trzcina pospolita. Jej skupiska wnikają daleko w obręb powierzchni wodnej. Jezioro otaczają skupienia roślinności turzycowej, zarośli wierzbowych, a miejscami lasów olszowych.

Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>

Strzałowo - o powierzchni 14,12 ha. Rezerwat utworzony w 1958 roku (MP z 1958 r. Nr 14, poz. 90). Zmieniony na podstawie Zarządzenia Nr 75 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie rezerwatu przyrody "Strzałowo" (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2010 r. Nr 211 poz. 284). Rezerwat leśny. Utworzony dla zachowania fragmentu lasu mieszanego. Spotykamy tu sosny o ładnym pokroju i dużej wysokości - 33 m. W runie występuje ok. 100 gatunków, z roślin chronionych - lilia złotogłów, wawrzynek wilczełyko, a także konwalia majowa, przylaszczka pospolita, zawilec gajowy. Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>

Czaplisko - Ławny Lasek - o powierzchni 7,62 ha. Rezerwat utworzony w 1963 roku (MP z 1963 Nr 65, poz. 327). Rezerwat ornitologiczny. Chroniony jest ponad 200-letni drzewostan sosnowy, gdzie niegdyś była kolonia czapli siwej.

Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>

Jezioro Lisiny - o powierzchni 15,78 ha. Rezerwat utworzony w 1958 roku (MP z 1958 r. Nr 11, poz. 74). Rezerwat florystyczny. Obejmuje zarastające jezioro śródleśne z silnie zarośniętymi brzegami i stanowiska rzadkich roślin szuwarowych i wodnych (kłóc wiechowata, jeziorza giętka). Zespół trzciny pospolitej okala niemal całe jezioro pasem równej szerokości. Na skraju tego zespołu występuje szuwar kłóci wiechowatej. Na uwagę zasługuje również bogactwo mchów. Dno jeziora pokryte jest warstwą mułu ok. 4 m.

Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>

Obszary chronionego krajobrazu

Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Ruciane-Nida - o powierzchni 1.636,5 ha. Uchwalony na podstawie Rozporządzenia Nr 138 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego –Ruciane Nida (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 178, poz. 2620).

Puszczy i Jezior Piskich – o powierzchni 43.629,8 ha. Uchwalony na podstawie Rozporządzenia Nr 151 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 13 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 179, poz. 2636).

Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego – Zachód – o powierzchni 7.381,0 ha. Uchwalony na Uchwały Nr VIII/206/15 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 24 czerwca 2015r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego –Zachód (Dz. Urz. Woj. Warm-Maz z 2015 r. poz. 2747). Zmieniony Uchwała Nr IX/229/15 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 sierpnia 2015r. zmieniająca Uchwałę Nr VIII/206/15 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 24 czerwca 2015r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego –Zachód (Dz. Urz. Woj. Warm-Maz z 2015 r. poz. 3232).

Spychowski - o powierzchni 12 101,8 ha. Uchwalony na podstawie Rozporządzenia Nr 133 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie Spychowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 178, poz. 2615).

Obszar chronionego krajobrazu (OCHK), zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych. Najczęściej obejmują pełne jednostki środowiska naturalnego taką jak: doliny rzeczne, kompleksy leśne, ciągi wzgórz, pola wydumowe czy kompleksy torfowiskowe.

NATURA 2000

Ostoja Piska (PLH280048) - Obszar o wysokiej różnorodności biologicznej (16 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG i 16 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG). Jest to ważna ostoja wydry *Lutra lutra*, bobra *Castor fiber*, i wilka *Canis lupus*. Szczególnie cenne są zachowane w naturalnym stanie zbiorowiska roślinne, zwłaszcza: grądu subkontynentalnego (9170), naturalnych, dystroficznych zbiorników wodnych (3160), torfowisk przejściowych i trzęsawisk (7140), jezior eutroficznych (3150), oraz zbiorowisk ramienic w wodach mezotroficznych (3140). Na terenie ostoi rosną ponadto pomnikowe drzewa. Oprócz gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, flora obszaru obejmuje gatunki prawnie chronione oraz rzadkie i zagrożone w skali kraju i regionu. Obszar jest fragmentem ostoi ptasiej o randze europejskiej E-23.

Użytek ekologiczny

Łąka Krutynia - o powierzchni 6,83 ha. Ustanowiony Rozporządzeniem Nr 57 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Łąka Krutynia" (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2009r. Nr 105, poz. 1690). Łąka stanowi enklawę w rezerwacie przyrody „Krutynia Dolna”. Jest to ekstensywnie użytkowana, wilgotna łąka z licznie występującymi storczykami - szerokolistnym i krwistym. *Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>*

Klimontek - o powierzchni 0,37 ha. Ustanowiony Rozporządzeniem Nr 23 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Klimontek" (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2009r. Nr 105, poz. 1656). Małe jezioro dystroficzne, leżące w gminie Piecki, na południowy wschód od jeziora Klimont, na terenie Nadleśnictwa Strzałowe. Taflę jeziora otacza kożuch torfowy, a dalej bór bagienny. *Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>*

Zatoka Wygryńska - o powierzchni 61,11 ha. Ustanowiony Rozporządzeniem Nr 13 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 15 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Zatoka Wygryńska" (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2009r. Nr 99, poz. 1576). Ochrona zatoki Jeziora Beldany stanowiącej miejsce występowania wielu gatunków zwierząt i roślin chronionych.

Klimont - o powierzchni 12,28 ha. Ustanowiony Rozporządzeniem Nr 34 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Klimont" (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2009r. Nr 105, poz. 1667). Śródlądowe mezotroficzne jezioro z wyspą przy skrzyżowaniu krutyńskiego, leżące w gminie Piecki, na terenie Nadleśnictwa Strzałowo. Dopuszczona jest w nim racjonalna gospodarka rybacka.

Grąd Wygryny - o powierzchni 18,75 ha. Ustanowiony Rozporządzeniem Nr 94 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Grąd Wygryny" (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. 2009 r. Nr 105, poz. 1727). Ochronie podlega tu fragment unikalnej w północno-wschodniej Polsce odmiany grądu z kokoryczą pełną.

Kruczek Mały - o powierzchni 2,56 ha. Ustanowiony Rozporządzeniem Nr 65 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Kruczek Mały" (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2009 r. Nr 105, poz. 1698). Jest to dystroficzne jezioro, leżące koło miejscowości Zakręt w gminie Piecki.

Kruczy Stawek - o powierzchni 0,50 ha. Ustanowiony Rozporządzeniem Nr 59 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Kruczy Stawek" (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2009r. Nr 105, poz. 1692). „Kruczy Stawek” jest to jezioro położone w ciągu Kruczków, między Kruczkiem Małym i Kruczkami, stanowiącymi enklawy w rezerwacie „Królewska Sosna”. Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>

Kruczy Staw - o powierzchni 2,08 ha. Ustanowiony Rozporządzeniem Nr 61 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Kruczy Staw" (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2009r. Nr 105, poz. 1694). Jezioro stanowiące enklawę w rezerwacie „Królewska Sosna” położone w sąsiedztwie Kruczka Dużego, w gminie Piecki, na terenie Nadleśnictwa Strzałowo. Ochroną objęto jezioro dystroficzne, otoczone płem torfowym.

Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>

Kruczek - o powierzchni 4,24 ha. Ustanowiony Rozporządzeniem Nr 77 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Kruczek" (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2009r. Nr 105, poz. 1710). Jezioro stanowiące enklawę w rezerwacie „Królewska Sosna” położone w gminie Piecki, na terenie Nadleśnictwa Strzałowo. Ochroną objęto jezioro dystroficzne z pływającymi wyspami torfowymi. Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>

Łąki Morysie - o powierzchni 19,70 ha. Ustanowiony Rozporządzeniem Nr 52 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Łąki Morysie" (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2009r. Nr 105, poz. 1685). Są to śródleśne łąki, stanowiące enklawę w rezerwacie przyrody „Pierwos”. Z bardziej interesujących roślin występuje tu pełnik europejski.

Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>

Łabędzie – o powierzchni 7,37 ha. Ustanowiony Rozporządzeniem Nr 53 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Łabędzie" (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2009r. Nr 105, poz. 1686). Śródleśne jezioro położone na północny wschód od wsi Cierzpięty w gminie Piecki, na terenie Nadleśnictwa Strzałowo. Dopuszczona jest w nim racjonalna gospodarka rybacka. Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>

Mały Róg - o powierzchni 1,34 ha. Ustanowiony Rozporządzeniem Nr 67 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Mały Róg" (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2009r. Nr 105, poz. 1700). Jest to jezioro śródleśne, będące pozostałością pra-jeziora, podobnie jak Duży Róg. Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>

Duży Róg - o powierzchni 2,19 ha. Ustanowiony Rozporządzeniem Nr 66 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Duży Róg" (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2009r. Nr 105, poz. 1699). Jest to śródleśne jezioro dystroficzne. Fragmenty pła torfowego odrywają się tu i pływają po tafli jeziora w postaci wysp. Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>

Bałyna - o powierzchni 14,30 ha. Ustanowiony Rozporządzeniem Nr 19 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Bałyna" (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2009r. Nr 105, poz. 1652). Jest to użytek ekologiczny leżący w gminach Mikołajki i Piecki na terenie Nadleśnictwa Strzałowo. W gminie Mikołajki znajduje się większa część użytku o powierzchni 13,43 ha. Mniejsza część o pow. 0,87 ha leży na terenie gminy Piecki. Ochroną objęto torfowisko wysokie, a w części środkowej i północno-zachodniej torfowisko przejściowe. W południowej części torfowiska, na pograniczu z borem bagiennym, występuje bardzo rzadka krzewinka - bałyna czarna, charakterystyczna dla nadmorskich borów sosnowych. Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>

Ławny Lasek - o powierzchni 2,55 ha. Ustanowiony Rozporządzeniem Nr 78 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Ławny Lasek" (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2009r. Nr 105, poz. 1711). Śródpolne jezioro położone u nasady półwyspu Ławny Lasek w gminie Piecki, na terenie Nadleśnictwa Strzałowo. Przy wschodnim brzegu od 20 lat znane jest żeremie bobrowe. Źródło: <http://parkikrajobrazowewarmiimazur.pl/mazurski/>

Piekietko - o powierzchni 1,41 ha. Ustanowiony Rozporządzeniem Nr 35 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Piekietko" (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2009r. Nr 105, poz. 1668). Śródleśne głębokie jezioro położone jest przy północno-zachodnim brzegu jeziora Uplik w gminie Piecki.

Dziegiarek - o powierzchni 1,89 ha. Ustanowiony Rozporządzeniem Nr 50 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego "Dziegiarek" (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2009r. Nr 105, poz. 1683). Jest to śródlądne jezioro.

Inne formy ochrony przyrody

"ZIELONE PŁUCA POLSKI"

Obszar gminy i miasta Ruciane-Nida, a zatem również i obszar opracowania znajduje się w granicach obszaru funkcjonalnego „Zielone Płuca Polski”. Obszar ten objął teren Polski północno – wschodniej o nieskażonej przyrodzie i bogatych walorach krajobrazowych. Głównym celem porozumienia, w sprawie ochrony „ZPP” jest naturalna potrzeba ochrony dziedzictwa przyrodniczego i integracja środowiska z rozwojem gospodarczym i postępem cywilizacyjnym.

W roku 1988 zawarto porozumienie władz administracyjnych i samorządowych regionu północno-wschodniej Polski w sprawie kompleksowej ochrony i racjonalnego kształtowania środowiska na terenie woj. białostockiego, łomżyńskiego, olsztyńskiego, ostrołęckiego i suwalskiego, tworzących region Zielonych Płuc Polski (Białowieża - 13 V 1988 r.)

Ryc.11. Strzałka wskazuje orientacyjne położenie obszaru badań. Zielone Płuca Polski - dane Główny Urząd Statystyczny.

W roku 1990 podpisano porozumienie, które było kontynuacją wcześniejszego, w celu stworzenia podstaw organizacyjnych i programowych dla kompleksowej ochrony i racjonalnego kształtowania środowiska Obszaru Zielone Płuca Polski (Olsztyn-21 XII 1990r.)

Bardzo ważnym dla rozwoju idei był rok 1994. Uchwalono wtedy Deklarację Sejmu RP w sprawie obszaru Zielone Płuca Polski jako najważniejszego terenu do realizacji zadań ekorozwoju w Polsce.

Istotą porozumienia „Zielone Płuca Polski” jest przyjęcie idei i zasad ekorozwoju jako podstawowego kierunku bytu gospodarczego, społecznego i kulturalnego. Rozwój społeczno-gospodarczy realizowany ma być (jest) w zrównoważeniu z rozbudowywanym, regionalnym systemem ochrony zasobów przyrodniczych i kulturowych o randze europejskiej. Zgodnie z dokumentem „Porozumienia w sprawie współdziałania na rzecz zrównoważonego rozwoju oraz promocji obszaru Zielone Płuca Polski z zachowaniem jego bioróżnorodności biologicznej i tożsamości kulturowej” (2004) główne cele zrównoważonego rozwoju obszaru to:

- ożywienie oraz proekologiczne ukierunkowanie rozwoju społeczno-gospodarczego obszaru Zielone Płuca Polski, ze szczególnym uwzględnieniem rolnictwa i przetwórstwa rolno-spożywczego, leśnictwa, gospodarki wodnej, turystyki i lecznictwa uzdrowiskowego,
- wspieranie inicjatyw organizacyjnych i finansowych tworzących materialne podstawy rozwoju obszaru Zielone Płuca Polski,
- pozyskiwanie środków Unii Europejskiej,
- wzrost atrakcyjności i konkurencyjności obszaru Zielone Płuca Polski w przestrzeni europejskiej,
- doskonalenie i promocję produktów oraz usług wytwarzanych na obszarze Zielone Płuca Polski,
- uwzględnienie arealu i funkcji Zielonych Płuc Polski w polityce przestrzennej i regionalnej Państwa,
- podnoszenie poziomu wiedzy o walorach przyrodniczych i kulturowych obszaru Zielone Płuca Polski wśród mieszkańców regionu, Polski i Europy.

2.7. Korytarze ekologiczne

W 2005 roku na zlecenie Ministerstwa Środowiska został wykonany „Projekt korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 w Polsce”. Celem projektu było wytypowanie sieci obszarów, która zapewniłaby łączność ekologiczną w skali Polski, a także w skali międzynarodowej. Głównym zadaniem takiej sieci miało być umożliwienie przemieszczania się zwierząt i innych organizmów oraz przepływ genów przez terytorium całego kraju oraz pomiędzy poszczególnymi obszarami przyrodniczo-cennymi (w tym obszarami Natura 2000). W ramach projektu wyznaczono ciągłą sieć, obejmującą zarówno wszystkie ważne obszary przyrodnicze (obszary węzłowe), jak i korytarze łączące te obszary w jedną całość ekologiczną. Wyznaczoną w ten sposób sieć nazwano siecią korytarzy ekologicznych.

Pierwotna koncepcja korytarzy ekologicznych (migracyjnych) zakładała istnienie ciągłości pasa, przez który następuje migracja. Inna koncepcja to idea tzw. łańcucha siedlisk pomostowych (ang. *stepping stone habitats*) - niezależnych od siebie odrębnych ekosystemów, które spełniają podstawowe warunki niszy wędrującej populacji i umożliwiają przeżycie jej osobników w trakcie przemieszczania się w korytarzu, w którego skład te ekosystemy wchodzi. Korytarze ekologiczne to tereny leśne, zakrzewione i podmokłe z naturalną roślinnością o przebiegu liniowym (pasowym) położone pomiędzy płatami obszarów siedliskowych. Korytarze zapewniają zwierzętom odpowiednie warunki do przemieszczania się – dają możliwość schronienia i dostęp do pokarmu. Są niezwykle ważne ze względu na fragmentację środowiska (podział siedliska na małe, odizolowane od siebie płyty) wskutek działalności człowieka i przekształcenia powierzchni ziemi. Umożliwiają one przemieszczanie się organizmów oraz ich wzajemne kontakty np. doliny rzeczne, pasma górskie, prądy rzeczne. Szerokość korytarza migracyjnego jest uzależniona od wymagań konkretnego gatunku. Korytarze ekologiczne dla prawidłowego funkcjonowania muszą być pozbawione barier ekologicznych, obecność barier utrudnia lub całkowicie hamuje przemieszczanie się gatunków, którym korytarz powinien służyć.

Korytarze ekologiczne odgrywają dużą rolę z punktu widzenia poprawy funkcjonowania środowiska przyrodniczego w każdej skali przestrzennej, od lokalnej do ponadregionalnej. Ich podstawowym celem jest zapewnienie warunków sprzyjających migracji organizmów, która może odbywać się na dwa sposoby. Pierwszy z nich polega na powolnym zasiedlaniu obszarów położonych w korytarzu ekologicznym i stopniowym, z pokolenia na pokolenie, przechodzeniu danej populacji do innych regionów. Tym sposobem

migrują przeważnie rośliny lub niewielkie zwierzęta. Drugim sposobem jest traktowanie korytarza jako szlaku, przez który pojedyncze osobniki lub ich grupy przechodzą w celu szukania innych korzystnych siedlisk. Poza funkcją migracyjną i wzbogacania różnorodności biologicznej obszarów, korytarze ekologiczne pełnią również wiele innych zadań. Tworzą na przykład ostoje dla wielu gatunków zwierząt, które nie są przystosowane do środowiska otaczającego korytarze. Ponadto wytwarzają one barierę dla części szkodników oraz hamują oddziaływanie wiatru, zwiększają wilgotność i zatrzymują zanieczyszczenia powietrza.

W zaprojektowanej sieci korytarzy ekologicznych wyróżniono 7 korytarzy głównych, których rolą jest zachowanie łączności siedlisk w skali międzynarodowej, tj:

- Korytarz Północny (KPn)
- Korytarz Północno-Centralny (KPnC)
- Korytarz Południowo-Centralny (KPdC)
- Korytarz Zachodni (KZ)
- Korytarz Wschodni (KW)
- Korytarz Południowy (KPd)
- Korytarz Karpacki (KK)

Przebieg korytarzy głównych i podział na strefy korytarzy

PRZEBIEG KORYTARZY GŁÓWNYCH I PODZIAŁ SIECI NA STREFY (Jędrzejewski et al. 2005)

Ryc. 12. Przebieg głównych korytarzy ekologicznych

Pomimo, iż analizowany obszar położony jest poza ciągiem ekologicznym, to przez teren gminy Ruciane-Nida, przebiega główny północny korytarz ekologiczny. Dodatkowo tereny te stanowią obszar węzłowy odznaczający się dużą różnorodnością gatunkową oraz różnorodnością struktur krajobrazowo - przestrzennych i siedliskowych, są one także ważnymi ostojami dla gatunków rodzimych i wędrownych, w tym zwłaszcza rzadkich i zagrożonych wyginięciem. Wielkość obszarów węzłowych może być różna, zależna od występowania terenów o wymienionych walorach oraz funkcjonalnych uwarunkowań związanych ze strukturą przyrodniczą obszaru, ale nie może być mniejsza niż 500 ha. W części Polski pn. - wsch., na terenie województwa warmińsko-mazurskiego, również na obszarze gminy Ruciane-Nida wyróżniono obszar węzłowy w koncepcji ECONET oznaczony jako Obszar 14- M Obszar Puszczy Piskiej". Powierzchnia obszaru wynosi w przybliżeniu 2725 km². W jego obrębie znajdują się: park krajobrazowy (pow.- 486 km² + otulina - 19 km²). Obszar ten obejmuje największe w Polsce jezioro - Śniardwy, liczne ostoje ptaków, a także wielki kompleks leśny Puszczy Piskiej z dobrze zachowanymi fragmentami o charakterze zbliżonym do naturalnego.

3. Ocena stanu środowiska

3.1. Jakość powietrza atmosferycznego

Roczna ocena jakości powietrza za 2014 r. została wykonana w nowym układzie stref, zgodnie z zaleceniem Ministerstwa Środowiska oraz wytycznymi, opracowanymi na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska przez Instytut Ochrony Środowiska w Warszawie: „Wytyczne do rocznej oceny jakości powietrza w strefach” wg zasad określonych w art. 89 ustawy – *Prawo ochrony środowiska z uwzględnieniem wymogów Dyrektywy 2008/50/WE i Dyrektywy 2004/107/WE*”. Zmiany transponujące zapisy dyrektywy 2008/50/WE zostały określone w „Założeniach do ustawy o zmianie ustawy – *Prawo ochrony środowiska oraz niektórych ustaw*” przyjętych przez radę Ministrów w dniu 16 listopada 2010 r. W rozumieniu ww. założeń przyjmuje się, że od stycznia 2010 r. dla wszystkich zanieczyszczeń uwzględnionych w ocenie, strefę stanowi: aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy, miasto niebędące aglomeracją o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy oraz pozostały obszar województwa.

Celem rocznej oceny powietrza jest określenie stężeń poszczególnych substancji w powietrzu atmosferycznym, wskazanie przyczyn ponadnormatywnych stężeń oraz źródeł emisji zanieczyszczeń w regionie. Ocena jakości powietrza dokonywana jest pod względem dwóch kryteriów: ochrony zdrowia oraz ochrony roślin. Ocena pod kątem ochrony zdrowia obejmuje analizę stężeń zanieczyszczeń: dwutlenku azotu NO₂, dwutlenku siarki SO₂, benzeno C₆H₆, ołowiu Pb, arsenu As, niklu Ni, kadmu Cd, benzo(a)pirenu B(a)P, pyłu PM₁₀, ozonu O₃ oraz tlenku węgla CO. W ocenie za rok 2010 po raz pierwszy uwzględniono pył PM_{2,5}. W przypadku oceny odnoszącej się do ochrony roślin uwzględniono dwutlenek siarki SO₂, tlenki azotu NO_x oraz ozon O₃.

Wynikiem oceny dla wszystkich substancji podlegających ocenie jest zaliczenie strefy do jednej z poniżej wymienionych klas:

- **A** - jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych
- **B** – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji (tylko w przypadku oceny jakości powietrza pod kątem pyłu zawieszonego PM_{2,5})
- **C** – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe.
- **D1** – jeżeli stężenie zanieczyszczenia ozonem na terenie strefy nie przekracza poziomu celu długoterminowego.
- **D2** – jeżeli stężenia zanieczyszczenia ozonem na terenie strefy przekracza poziom celu długoterminowego.

Roczną ocenę jakości powietrza w województwie warmińsko-mazurskim w roku 2014 wykonano dla 3 strefy: miasto Olsztyn, miasto Elbląg, strefa warmińsko-mazurska. Obszar opracowania położony jest na terenie strefy warmińsko-mazurskiej

Tabela 3. Strefa warmińsko-mazurska dla której wykonano ocenę jakości powietrza

Nazwa strefy	Kod strefy	Powierzchnia strefy [km ²]	Ludność [-]
Strefa warmińsko-mazurska	PL2803	24005	1149341

Wyniki klasyfikacji strefy warmińsko-mazurskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń przedstawiono w tabeli poniżej.

Tabela 4. Klasyfikacja strefy warmińsko-mazurskiej według rocznej oceny jakości powietrza za 2014r. wykonanej przez WIOŚ w Olsztynie

Nazwa strefy	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń														
	ochrona zdrowia												ochrona roślin		
	SO ₂	NO ₂	CO	C ₆ H ₆	PM ₁₀	PM _{2.5}	Pb (PM ₁₀)	As (PM ₁₀)	Cd (PM ₁₀)	Ni (PM ₁₀)	B(a)P (PM ₁₀)	O ₃	SO ₂	NO _x	O ₃ ³
Strefa warmińsko-mazurska	A	A	A	A	C	A	A	A	A	A	C	A/D2	A	A	A/D2

W wyniku rocznej oceny jakości powietrza za 2014 r. wykonanej przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie określono strefy, w których doszło do przekroczenia standardów imisyjnych:

- dla zanieczyszczeń mających określone poziomy dopuszczalne (kryterium ochrona zdrowia): strefa warmińsko-mazurska – pył PM₁₀ (24-h),
- dla zanieczyszczeń mających określone poziomy docelowe (kryterium ochrona zdrowia): strefa warmińsko-mazurska - benzo(a)piren B(a)P (rok);

Dla pozostałych zanieczyszczeń: dwutlenek siarki SO₂, dwutlenku azotu NO₂, tlenek węgla CO, benzen C₆H₆, ołów-Pb, arsen-As, kadm-Cd, nikiel-Ni, ozon-O₃ (poziom dopuszczalny) standardy imisyjne na terenie wszystkich stref (cały obszar województwa) były dotrzymane.

Do opracowania programu ochrony powietrza zakwalifikowano dwie strefy w województwie (strefę miasto Elbląg oraz strefę warmińsko-mazurską) w celu redukcji stężeń benzo(a)pirenu w pyłe PM₁₀. Obowiązek ustawowy sporządzenia programów ochrony powietrza spoczywa na zarządzie województwa a jego realizacja na władzach powiatów, bądź gmin.

Wyniki analiz i oszacowań WIOŚ w Olsztynie wskazują, że w województwie warmińsko-mazurskim, podstawową przyczyną przekroczeń pyłów PM₁₀, i benzo(a)pirenu była wzmożona emisja zanieczyszczeń ze źródeł komunalnych spowodowana niekorzystnymi warunkami klimatycznymi w okresie zimowym oraz spalaniem słabej jakości materiału grzewczego w mało wydajnych piecach. Na terenie miasta i gminy Ruciane – Nida nie były wykonywane pomiary, najbliższym miastem w którym wykonywano badania było miasto Pisz. Według oceny rocznej WIOŚ w Olsztynie na terenie miasta Pisz odnotowano przekroczenia benzo(a)pirenu związaną z indywidualnym ogrzewaniem budynków.

W związku z tym, iż teren opracowania położony jest w centrum wsi Ukta, jest terenem zagospodarowanym, na którym zlokalizowana jest zabudowa handlowo-usługowa jak również, położony jest w sąsiedztwie m.in. zabudowy mieszkaniowej, usługowej, przypuszcza się, iż w okresie grzewczym może również dochodzić do niewielkich przekroczeń zanieczyszczeń w powietrzu.

3.2. Klimat akustyczny

Dźwięk w zależności od poziomu, charakterystyki i innych warunków może przerodzić się w hałas, który w większym lub mniejszym stopniu może oddziaływać na ludzi. Jest on zatem uznawany za jeden z czynników, który ma wpływ na jakość życia człowieka. Podstawą prawną działań w zakresie ochrony środowiska przed hałasem jest ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska. Art. 112 stwierdza, że: *„Ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności poprzez: utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie, zmniejszenie poziomu hałasu co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany, zapobieganiu ich powstawaniu lub przenikaniu do środowiska.* W Polsce dokumentem regulującym standardy jakościowe warunków akustycznych środowiska określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2012 poz. 1109). Rozporządzenie to podaje dopuszczalne poziomy hałasu dla poszczególnych rodzajów źródeł w stosunku do klas terenów wyróżnionych ze względu na sposób zagospodarowania i pełnione funkcje tj. zabudowa mieszkaniowa, tereny uzdrowiskowe, rekreacyjno – wypoczynkowe, szpitale oraz domy opieki społecznej i budynki związane ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci, uwzględniając przy tym rodzaj obiektu lub działalności będącej źródłem hałasu, a także pory dnia i nocy.

Zagrożenie hałasem i wibracjami charakteryzuje się mnogością źródeł i powszechnością występowania. Najbardziej uciążliwymi emitorami hałasu i wibracji, mającymi zasadniczy wpływ na klimat akustyczny środowiska, są: trasy komunikacyjne (pojazdy samochodowe, motocykle, ciągniki, pociągi), zakłady przemysłowe oraz place budowy na skutek stosowania hałaśliwych i wibracyjnych technologii oraz maszyn i urządzeń oraz miejsca publiczne takie jak: centra handlowe, deptaki, skwery oraz inne miejsca zbiorowego nagromadzenia ludności.

Największe znaczenie ma hałas komunikacyjny. Stanowią go przede wszystkim źródła liniowe związane z komunikacją drogową i kolejową.

Hałas kolejowy jest najłatwiej tolerowanym hałasem komunikacyjnym. Najbardziej odczuwalny jest wzdłuż linii kolejowych oraz w pobliżu stacji kolejowych, szczególnie w porze nocnej. Uciążliwość ta zależy w dużym stopniu od częstotliwości przejazdów pociągów, ich prędkości, stanu torowiska oraz usytuowania torowiska (nasyp, wykop).

Hałas o podłożu komunikacyjnym występuje w bezpośrednim sąsiedztwie dróg i linii kolejowych. Jego uciążliwość jest uzależniona od natężenia ruchu, w związku z czym podwyższone natężenie hałasu jest notowane w centrach miejscowości.

W związku z tym, iż omawiany teren położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie dwóch dróg wojewódzkich można przypuszczać, iż na terenie opracowania w ciągu dnia dochodzi do przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasów.

3.3. Stan wód

Na obszarze objętym projektem planu nie występują wody powierzchniowe. Omawiany teren znajduje się w zlewni rzeki Krutyni, której wody uchodzą do rzeki trzeciego rzędu Pisy. Rzeką Krutnia położona jest w odległości ok. 143 m w kierunku południowym poza granicami analizowanego obszaru.

Jak wynika z raportu pn. „*Raport o stanie środowiska województwa warmińsko-mazurskiego w 2012 r.*” badania rzeki Krutyni (PLRW200025264299 Krutynia do wpływu do jez. Bełdany wraz z dopływami i jeziorami) prowadzono w 2012 roku w jednym przekroju pomiarowo-kontrolnym – w Iznocie, w ramach monitoringu diagnostycznego, operacyjnego i monitoringu obszarów chronionych.

Klasyfikacja stanu ekologicznego

1. Elementy biologiczne

Spośród elementów biologicznych badano: fitoplankton, makrofity i makrobezkręgowce bentosowe. Wskaźnik fitoplanktonowy IFPL wynosił 0,7; makrofityowy indeks rzeczny MIR – 37,46; indeks MMI – 0,772. Wszystkie elementy biologiczne wskazywały na II klasę – dobry stan ekologiczny.

2. Elementy fizykochemiczne

Elementy fizykochemiczne z grupy 3.1-3.5 w większości odpowiadały I klasie. W granicach II klasy mieściły się: ChZT-Mn(6,78 mg O₂/l, OWO (10,7 mg C/l), odczyn pH (7,62-8,98), zasadowość ogólna (166 mg CaCO₃/l) oraz azot Kjeldahla (1,06 mg N/l).

Elementy fizykochemiczne z grupy 3.6 wskazywały również na II klasę. Zadecydowały o tym jedynie wyniki badań węglowodorów ropopochodnych (indeks oleju mineralnego wynosił 0,04 mg/l). Pozostałe badania wskaźnika z tej grupy odpowiadały I klasie.

3. Elementy hydromorfologiczne

Elementom hydromorfologicznym przypisano I klasę. Jest to jcw naturalna.

4. Elementy chemiczne

Na podstawie badań elementów chemicznych z grupy 4.1-4.2 stan chemiczny określono jako dobry. Badane wskaźniki nie przekraczały dopuszczalnych wartości.

Ocena spełnienia wymagań dla obszarów chronionych

Wody jcw o nazwie „Krutynia do wpływu do jez. Bełdany wraz z dopływami i jeziorami” spełniały wymagania dla obszarów chronionych.

Klasyfikacja jednolitej części wód

Stan jcw „Krutynia do wpływu do jez. Bełdany wraz z dopływami i jeziorami” oceniono jako dobry. Spełnione były wymagania dla obszarów chronionych. Stan ekologiczny i chemiczny określono jako dobry.

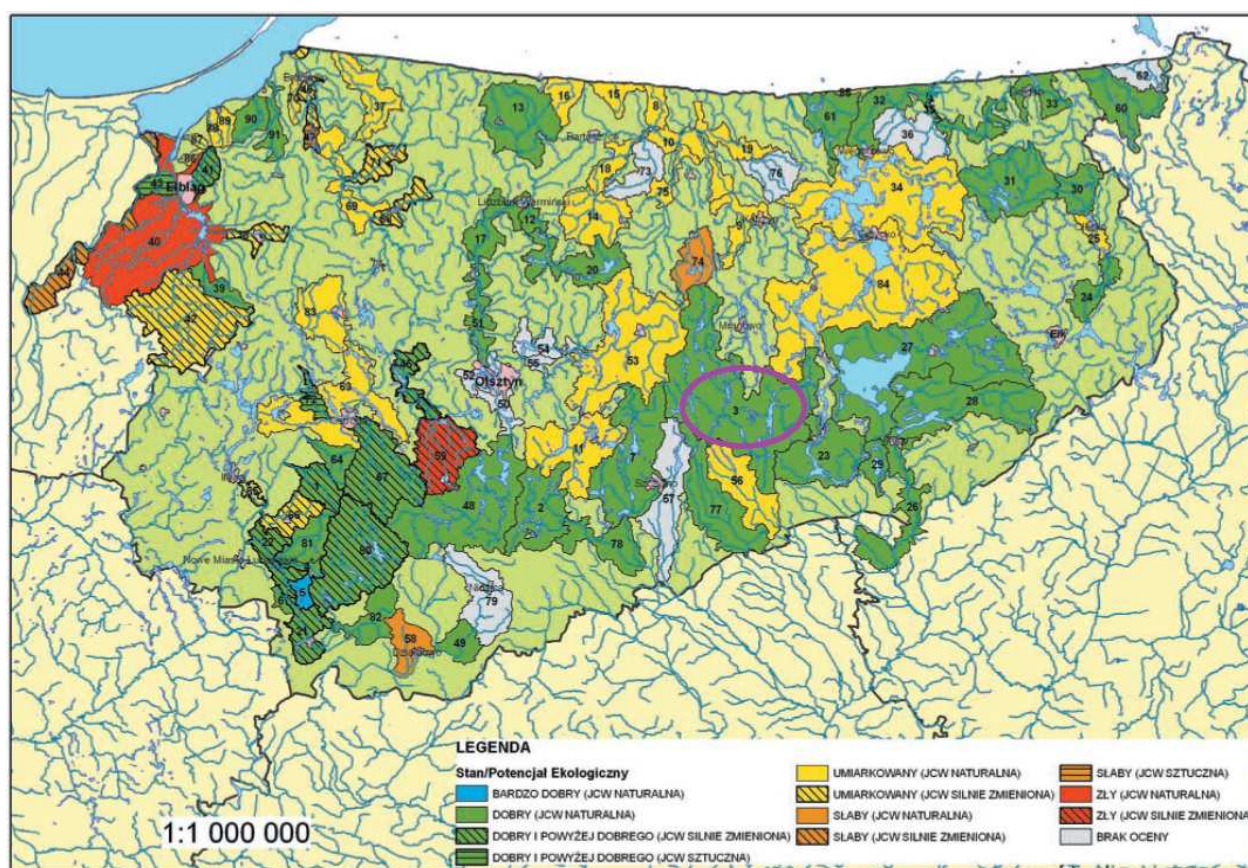
Tabela 5. Wyniki oceny JCW rzeki Krutyni wg WIOŚ w Olsztynie

ZESTAWIENIE TABELARYCZNE DANYCH DO OCENY STANU JCW RZECZNYCH						
Nazwa ocenianej jcw	Kod ocenianej jcw	Nazwa reprezentatywnego punktu pomiarowo-kontrolnego	STAN / POTENCJAŁ EKOLOGICZNY	STAN CHEMICZNY	STAN /POTENCJAŁ EKOLOGICZNY W OBSZARACH CHRONIONYCH	STAN jcw
„Krutynia do wpływu do jez. Bełdany wraz z dopływami i jeziorami”	PLRW20002 5264299	Krutynia-Iznota	DOBRY	DOBRY	DOBRY	DOBRY

Źródło danych: „Raport o stanie środowiska województwa warmińsko-mazurskiego w 2012 r.”

OBJAŚNIENIA:

stan / potencjał ekologiczny			
stan ekologiczny		potencjał ekologiczny (jcw sztuczne)	potencjał ekologiczny (jcw silnie zmienione)
BARDZO DOBRY	stan bdb / potencjał maks.	MAKSYMALNY	MAKSYMALNY
DOBRY	stan db / potencjał db	DOBRY	DOBRY
UMIARKOWANY	stan / potencjał umiarkowany	UMIARKOWANY	UMIARKOWANY
SŁABY	stan / potencjał słaby	SŁABY	SŁABY
ZŁY	stan / potencjał zły	ZŁY	ZŁY
stan chemiczny			
DOBRY	stan dobry		
PSD_sr	poniżej stanu dobrego	przekroczone stężenia średnioroczne	
PSD_max		przekroczone stężenia maksymalne	
PSD		przekroczone stężenia średnioroczne i maksymalne	
stan			
DOBRY	stan dobry		
ZŁY	stan zły		

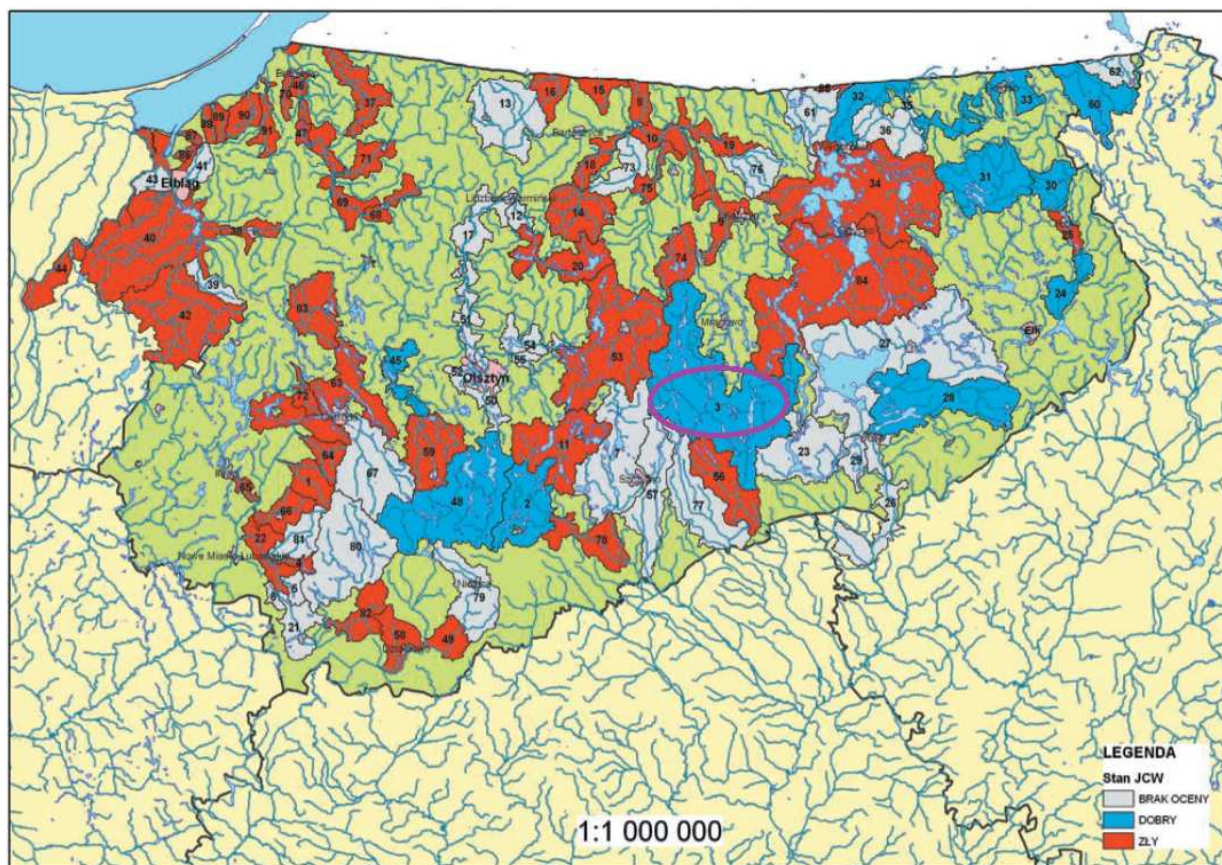

Ocena stanu/potencjału ekologicznego jednolitych części wód płynących badanych w latach 2010-2012 w województwie warmińsko-mazurskim (oprac. graf. Tomasz Zalewski;

— Numerem 3 - fioletowa obwiednia, oznaczona jest jcw rzeki Krutyni

Ryc.15. Ocena stanu/potencjału ekologicznego JCW rzecznych badanych w 2012 r.

Źródło: „Raport o stanie środowiska województwa warmińsko-mazurskiego w 2012 r.”

Ocena stanu jednolitych części wód płynących badanych w latach 2010-2012 w województwie warmińsko-mazurskim (oprac. graf. Tomasz Zalewski;

Numerem 3 - fioletowa obwiednia, oznaczono jcw rzeki Krutyni

Ryc.16. Ocena stanu/potencjału ekologicznego JCW rzecznych badanych w 2012 r.

Źródło: „Raport o stanie środowiska województwa warmińsko-mazurskiego w 2012 r.”

4. Informacja o głównych celach i zawartości projektu planu

4.1. Cel opracowania projektu planu

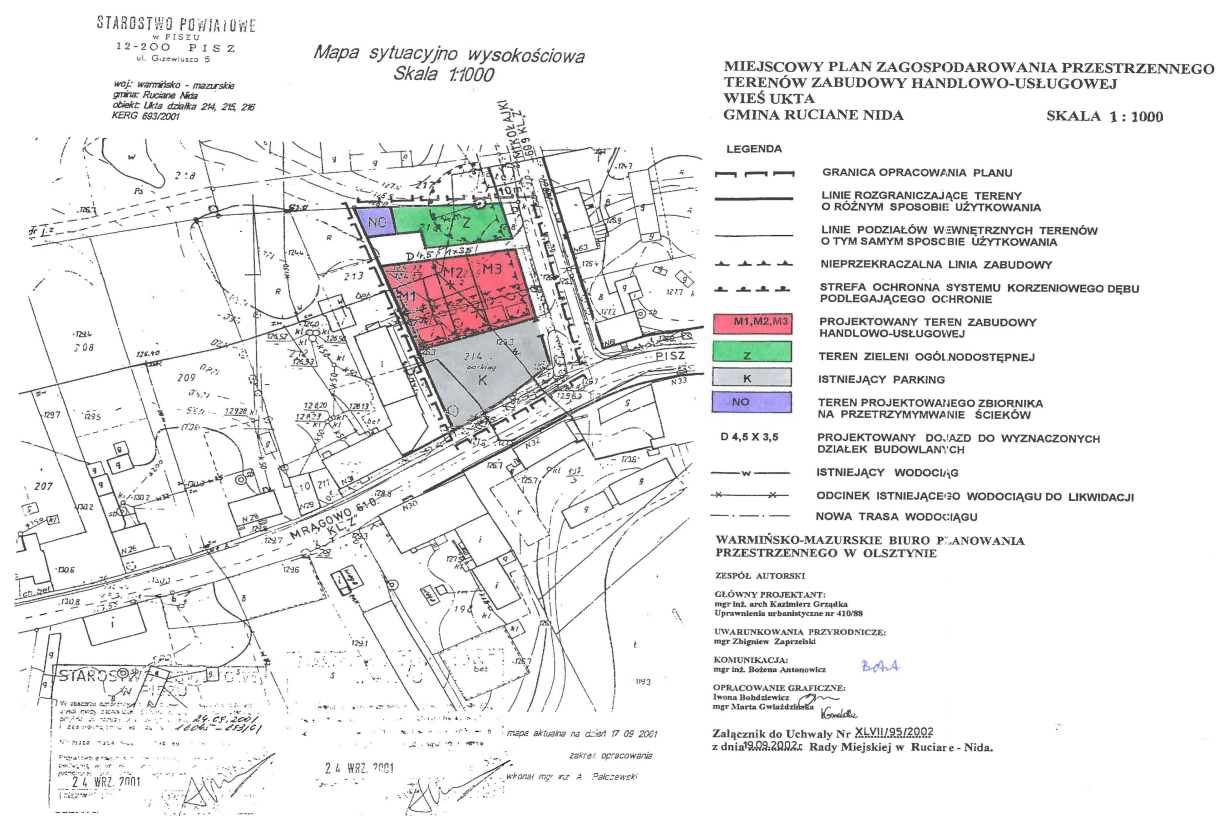
Stosowanie do zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, głównym celem projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy handlowo-usługowej wsi Ukta, jest ustalenie przeznaczenia terenów oraz określenie sposobów ich zagospodarowania i zabudowy, z jednoczesnym uwzględnieniem konieczności kształtowania ładu przestrzennego oraz konieczności dostosowania funkcji, struktury zabudowy i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań przestrzennych i przyrodniczych terenu.

Obecnie na analizowanym terenie obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zatwierdzonego uchwałą nr XLVII/95/2002 Rady Miejskiej w Rucianem-Nidzie z dnia 19 września 2002 r., który wprowadza na

przedmiotowym funkcje M1,M2,M3 – teren zabudowy handlowo-usługowej, Z – teren zieleni ogólnodostępnej, K – istniejący parking, NO – teren projektowanego zbiornika na przetrzymywanie ścieków, D4,5x3,5 – projektowany dojazd do wyznaczonych działek budowlanych.

Celem opracowania omawianego projektu miejscowego planu jest wprowadzenie funkcji Z – teren zieleni na terenie NO – teren projektowanego zbiornika do przetrzymywania ścieków, wyznaczenie terenu 2U – teren zabudowy handlowo - usługowej, na części terenu istniejącego parkingu oznaczonego w obowiązującym miejscowym planie symbolem K, jak również „przesunięcie” nieprzekraczalnej linii zabudowy na terenach oznaczonych w obowiązującym mpzp jako M1, M2, M3.

Poniżej przedstawiono załącznik graficzny obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z zaznaczonym na fioletowo terenem objętym zmianą:

Ryc. 17 Załącznik graficzny obowiązującego mpzp przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Ruciane-Nidzie nr XLVII/95/2002 z dnia 19 września 2002 r.

4.2. Ustalenia projektu planu

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego składa się z części tekstowej oraz z części graficznej. Część tekstowa sporządzona jest w formie uchwały Rady Miejskiej Ruciane-Nida, natomiast część graficzna w postaci rysunku projektu planu, w skali 1:1000.

Poniżej przedstawiono wyznaczone funkcje na omawianym terenie oraz ustalenia projektu planu.

Projekt planu ustala następujące podstawowe przeznaczenie terenów:

U- teren zabudowy handlowo-usługowej;

KP - teren parkingu;

Z - teren zieleni;

KDW- teren drogi wewnętrznej;

KD- teren drogi publicznej.

Projekt planu zawiera ustalenia dotyczące:

- przeznaczenia terenów oraz linii rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
- zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego;
- zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego oraz zasady kształtowania krajobrazu;
- zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- sposobów i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów;
- stawek procentowych, na podstawie których ustala się opłatę, wynikającą ze wzrostu wartości nieruchomości w związku z uchwaleniem planu;
- zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu,
- szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy;
- wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych;
- szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości;

- granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa;
- minimalnych powierzchni nowo wydzielonych działek budowlanych.

W projekcie planu ustalono zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu w tym m.in.:

- przeznaczenia terenu funkcjonalnego;
- powierzchnię zabudowy,
- intensywność zabudowy,
- udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej;
- nieprzekraczalne linie zabudowy, wysokości zabudowy oraz sposób kształtowania dachów;
- kolorystykę obiektów budowlanych, w tym materiały użyte do pokryć dachowych i elewacji budynków.

Projekt planu ustala następujące zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz kształtowania krajobrazu:

- ustala zasady wynikające z położenia planu w granicach głównego zbiornika wód podziemnych (GZWP) Subniecka Warszawska Nr 215:
 - ✓ zakaz wprowadzania nieoczyszczonych ścieków z placów utwardzonych do wód powierzchniowych i gruntu;
 - ✓ zakaz wprowadzania do gleby substancji mogących negatywnie wpływać na jakość wód podziemnych;
- nakaz zachowania i ochrony pomnika przyrody tj. dębu szypułkowego o obwodzie 332 cm i wysokości 30 m, oraz obowiązek stosowania przepisów odrębnych z zakresu prawa ochrony przyrody podczas wszelkich prac dotyczących pomnika przyrody oraz inwestycji realizowanych w jego otoczeniu;
- zakaz lokalizacji obiektów budowlanych w granicach strefy ochronnej pomnika przyrody. Zakaz nie dotyczy realizacji zgodnie z ustaleniami niniejszego planu dróg oznaczonych w planie symbolami: 1KD i 1KDW;

- nakaz stosowania obowiązujących przepisów odrębnych związanych z lokalizacją obszaru opracowania planu w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego i Obszaru Natura 2000 – Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków – Puszcza Piska kod obszaru PLB 280008.
- tereny funkcjonalne wyznaczone w planie nie podlegają ochronie akustycznej;
- ustala, iż w granicach opracowania planu nie występują prawne formy ochrony krajobrazu, o których mowa w przepisach odrębnych;
- ustala w zakresie ochrony i kształtowania krajobrazu nakaz realizacji nowej zabudowy i prowadzenia robót budowlanych w istniejących budynkach przy uwzględnieniu odpowiadającej gabarytami i formą zabudowie sąsiedniej, zgodnie ze wskaźnikami kształtowania zabudowy określonymi w ustaleniach szczegółowych.

W projekcie planu określono zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej m.in. w zakresie:

- układu komunikacyjnego;
- zaopatrzenia w wodę:
 - ✓ zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej,
- odprowadzania ścieków sanitarnych:
 - ✓ odprowadzanie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej;
 - ✓ dopuszcza odprowadzenie ścieków do zbiorników bezodpływowych;
- odprowadzanie wód opadowych i roztopowych:
 - ✓ ścieki w postaci wód opadowych i roztopowych zagospodarować w granicach własnej działki w przypadku gdy nie wpłynie to negatywnie na środowisko i wody podziemne.
- gromadzenie odpadów:
 - ✓ ustala się, iż gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi.
- zaopatrzenia w energię elektryczną:
 - ✓ ustala się, iż zaopatrzenie zabudowy w energię elektryczną należy realizować z istniejącej i projektowanej sieci,
- zaopatrzenia w ciepło:
 - ✓ zaopatrzenie w ciepło ze źródeł ciepła zasilanych gazem, energią elektryczną, olejem niskosiarkowym lub innych paliw nie powodujących przekroczenia

dopuszczalnych poziomów substancji w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi;

- ✓ dopuszcza się zaopatrzenie w ciepło z odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW z wyłączeniem wolnostojących elektrowni wiatrowych i wolnostojących paneli ogniw fotowoltaicznych.

W granicach planu nie występują:

- obszary osuwania się mas ziemnych, tereny górnicze, obszary szczególnego zagrożenia powodzią, obszary krajobrazów priorytetowych ustalonych na podstawie audytu krajobrazowego oraz planie zagospodarowania przestrzennego województwa.

4.3. Powiązania ustaleń planu z innymi dokumentami

Stosownie do ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, zapisy projektu planu muszą być zgodne z zapisami Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego, w celu zachowania jednorodności i ciągłości procesu planistycznego.

W Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Ruciane-Nida obszar projektu planu położony jest w Strefie III – strefa rolniczo-gospodarcza, w granicach której wydzielone zostały dwie podstrefy: A i B. Podstrefa A obejmuje istniejące i projektowane tereny zainwestowania zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo – usługowej w rejonach miejscowości Gałkowo, Ukta, Ładne Pole, Osinak – Piotrowo, Wólka, Borek, Wygryny, Iwanowo. ^[1]

W obrębie **STREFY „III” – STREFA ROLNICZO-GOSPODARCZA** ustala się następujące kierunki zagospodarowania:

- lokalizowanie obiektów budowlanych w strefie III w częściach znajdujących się w granicach form ochrony przyrody, możliwe będzie pod warunkiem zgodności z przepisami odrębnymi w szczególności z przepisami dotyczącymi odpowiednich form ochrony przyrody i zapisami planu ochrony dla Mazurskiego Parku Krajobrazowego w przypadku lokalizowania obiektów na jego terenie.
- dla miejscowości położonych w strefie adaptuje się istniejącą zabudowę;

- nową zabudowę dopuszcza się lokalizować w wyznaczonych rejonach zainwestowania funkcji mieszkaniowo – usługowej i turystycznej;
- preferuje się ekologiczne metody produkcji rolniczej, oparte na nawożeniu naturalnym z ograniczeniem pestycydów;
- gospodarka rolna w sferze produkcyjnej podporządkowana jest zasadom ochrony przyrodniczej i krajobrazowej terenów Parku;
- nie dopuszcza się lokalizacji obiektów mogących negatywnie wpływać na jakość wód;
- lokalizacja stacji bazowych telefonii komórkowej jest możliwa pod warunkiem uwzględnienia uwarunkowań przyrodniczych i walorów krajobrazowych, a w szczególności przepisów dotyczących ochrony środowiska i przyrody;
- zakazuje się lokalizowania elektrowni wiatrowych;
- w granicach obszarów chronionych na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody obowiązują ustalenia zawarte w odrębnych aktach prawnych;
- nową zabudowę należy dostosować do historycznych układów ruralistycznych oraz nawiązać skalą, formą, parametrami technicznymi, a także detalem architektonicznym do historycznych obiektów zabytkowych zlokalizowanych w sąsiedztwie planowanych inwestycji;
- w granicach terenów rozwojowych realizacja inwestycji będzie możliwa pod warunkiem wykazania braku znacząco negatywnego oddziaływania na cel i przedmiot ochrony obszaru natura 2000;
- wykształcone układy ruralistyczne powinny być uzupełnione obiektami przestrzeni publicznej;
- obiekty objęte ochroną zabytków zgodnie z ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w zależności od rodzaju i formy ochrony wymagają zachowania odpowiednich stref ochronnych i uwzględnienia ich ekspozycji architektonicznych i krajobrazowych;
- lokalizacja uciążliwych warsztatów i usług uciążliwych na terenach mieszkalno – usługowych jest możliwa pod warunkiem, że uciążliwość zamknie się w granicach danej inwestycji;
- w obrębie strefy „III” rolniczo – gospodarczej wyznaczone zostały zgodnie z Planem Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego 3 strefy przyrodniczo-krajobrazowe, na których obowiązują ustalenia ujęte w w/w dokumencie:

- ✓ strefa „IE” (pierwsza ekologiczna) - obejmuje dużą część obszarów leśnych Parku, niektóre cenne przyrodniczo tereny rolnicze z ich terenami zabudowanymi oraz cenniejsze tereny wodne. Obszary tej strefy odgrywają bardzo ważną rolę w równowadze ekologicznej Parku, stanowiąc ostoję wielu rzadkich gatunków roślin i zwierząt. W strefie „IE” zabrania się wyznaczania nowych siedlisk budowlanych. Gospodarkę leśną należy prowadzić zgodnie z zapisami planów urządzenia lasu.
- ✓ strefa „IK” (pierwsza krajobrazowa) – obejmuje cenne pod względem krajobrazowym tereny Parku. Nowe obiekty budowlane mogą być lokalizowane w strefie „IK” tylko w przypadku ścisłego powiązania przestrzennego z już istniejącą zabudową w obrębie strefy.
- ✓ strefa „II” (druga) – obejmuje część parku o najniższych wartościach przyrodniczych, w znacznej części tereny budownictwa wiejskiego i turystycznego. Nowe obiekty budowlane mogą być lokalizowane na terenach zwartej i rozproszonej zabudowy wsi. Krajobraz tej strefy wymaga częściowego zrewaloryzowania poprzez przywracanie historycznej, regionalnej architektury mazurskiej.^[1]

W tej strefie położony jest teren objęty projektem planu.

STREFA „III” ROLNICZO – GOSPODARCZA – PODSTREFA „A”

Podstrefa „A” obejmuje obszary zabudowy funkcji mieszkaniowo – usługowej. W obrębie tej podstrefy obowiązują zasady jak dla Strefy „III” rolniczo – gospodarczej oraz wprowadza się dodatkowe kierunki zagospodarowania:

- rozwój zabudowy mieszkaniowej i usługowej (nieuciążliwej) dopuszcza się w granicach wyznaczonych terenów rozwojowych zabudowy mieszkaniowo - usługowej oraz w granicach zwartej zabudowy poszczególnych miejscowości. Nowo projektowana zabudowa musi tworzyć jednolity układ z zabudową istniejącą;
- nową zabudowę należy projektować w taki sposób, aby bezpośrednio nawiązywała do zabudowy sąsiedniej, a w szczególności do jej funkcji, skali i kolorystyki.

W związku z powyższym założenia projektu planu nie naruszają zapisów ww. Studium.

4.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu

Badany obszar predysponuje do projektowanego zagospodarowania. Jego położenie, istniejące na badanym terenie obiekty handlowo-usługowe oraz sąsiadujące zagospodarowanie (istniejące obiekty mieszkaniowe, usługowe) wpływa pozytywnie na rozwój funkcji proponowanej w projekcie planu. Realizacja zapisów planu nie spowoduje znaczącego oddziaływania na teren objęty badaniem oraz tereny sąsiednie. Różnorodność gatunkowa flory i fauny jest na tyle uboga i typowa dla terenów zantropizowanych, że realizacja zainwestowania nie wpłynie na nie negatywnie.

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu obecny stan środowiska pozostanie bez zmian. Jak wspomniano w niniejszym opracowaniu, na omawianym terenie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. W przypadku odstąpienia od sporządzenia i uchwalenia mpzp terenów zabudowy handlowo-usługowej wsi Ukta zasady kształtowania polityki przestrzennej oraz sposobu postępowania w sprawach przeznaczenia określone będą na podstawie obowiązującego planu. Obowiązujący plan zakłada na analizowanym obszarze tożsame funkcje zabudowy handlowo-usługowej. Ponadto analizowany teren jest już zagospodarowany i użytkowany. W związku z powyższym nie przewiduje się występowania zasadniczych zmian stanu środowiska przyrodniczego na skutek odstąpienia od realizacji projektu planu.

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania dokumentu.

Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego stanowi dokument planistyczny o znaczeniu lokalnym, jednakże zasięg oddziaływania skutków jego realizacji może wykraczać poza granice obszaru nim objętego. Przy formułowaniu ustaleń analizowanego planu miały zastosowanie cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Ochrona środowiska i idea zrównoważonego rozwoju powinny być uwzględniane w dokumentach planistycznych szczebla gminnego. Obliguje do tego zarówno ustawodawstwo krajowe, jak i wspólnotowe. Według art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej *Rzeczpospolita Polska (...) strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę*

środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju. Do ochrony środowiska obligują Polskę również ratyfikowane umowy. Do najważniejszych umów międzynarodowych oraz dyrektyw Unii Europejskiej należą:

➤ W zakresie ochrony przyrody i bioróżnorodności:

- ✓ Konwencja o różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro z 1992 r.,
- ✓ Konwencję Berneńską o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.,
- ✓ Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979r. w sprawie ochrony dzikich ptaków,
- ✓ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992r. w sprawie ochrony naturalnych siedlisk oraz dzikiej fauny i flory.

➤ W zakresie ochrony powietrza i klimatu:

- ✓ Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro z 1992r.,
- ✓ Dyrektywa Rady 96/62/WE z dnia 27 września 1997 roku w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza,
- ✓ Dyrektywa 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promocji wykorzystania energii z OZE.

➤ W zakresie ochrony wód

- ✓ Dyrektywa Rady 76/464/WEG z dnia 4 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty,
- ✓ Ramowa Dyrektywa Wodna 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r.,
- ✓ Dyrektywa 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych.

➤ W zakresie ochrony powierzchni ziemi

- ✓ Strategia tematyczna w sprawie ochrony gleb

➤ W zakresie ochrony krajobrazu kulturowego i zasobów kulturowych

- ✓ Europejska Konwencja Krajobrazowa z 2000 r. ratyfikowana przez Polskę w 2006r.

➤ W zakresie ochrony ludzi, ich mienia i warunków bytowania

- ✓ Dyrektywa Rady 2000/14/WE z 8 maja 2000 roku w sprawie emisji hałasu,
- ✓ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli.

➤ Odnosnie procedury oceny oddziaływania na środowisko

- ✓ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2001/42/WE z 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko,
- ✓ Dyrektywa Rady nr 85/337/EWG z 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu europejskim mają odzwierciedlenie w ustawodawstwie polskim. Za jeden z najważniejszych należy uznać ustawę z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, na podstawie której sporządzona została niniejsza prognoza. Do innych ustaw należą:

- ✓ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz.U. 2016 poz. 672 ze zm.),
- ✓ Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz.U. 2015 poz. 1651 ze zm.),
- ✓ Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t. j. Dz.U. 2015 poz. 469 ze zm.),
- ✓ Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach (Dz.U. 2013 poz. 21 ze zm.),
- ✓ Ustawa z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tj. Dz.U. 2015 poz. 909 ze zm.).

Z punktu widzenia niniejszego opracowania szczególnej wagi nabiera aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym ujęty w *Polityce Ekologicznej Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016*. Plan powinien spełniać wymogi zawarte w tym dokumencie tj. kształtować ład przestrzenny pozwalając na racjonalną gospodarkę. Przez ład przestrzenny należy rozumieć sposób ukształtowania przestrzeni, który tworzy harmonijną całość. Natomiast w *Koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju 2030* nacisk położony jest na ideę zrównoważonego rozwoju (ustrojowa zasada zrównoważonego rozwoju), którą definiuje się jako integrację działań politycznych, społecznych i gospodarczych w układach przestrzennych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności oraz obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Koncepcja przedmiotowa wywodzi się z innego dokumentu ustalonego na szczeblu unijnym. Dokumentem tym jest *Zrównoważona*

Europa dla lepszego świata: Strategia zrównoważonego rozwoju dla Unii Europejskiej, przyjętym na szczycie Rady Europy w czerwcu 2001 r. Jego podstawowe założenia dotyczą czterech celów strategicznych rozwiniętych w cele szczegółowe i proponowane kierunki działań. Do celów tych należą:

- ✓ ograniczenie zmian klimatycznych i wzrost znaczenia „zielonej” energii,
- ✓ wzrost bezpieczeństwa zdrowotnego;
- ✓ usprawnienie systemu transportowego i gospodarowania przestrzenią;
- ✓ odpowiedzialne gospodarowanie zasobami naturalnymi.

Podsumowując wiodącymi zasadami zagospodarowania przestrzennego winny być: zrównoważony rozwój oraz ład przestrzenny. Cele ochrony środowiska w przedmiotowym projekcie zmiany planu miejscowego zostały uwzględnione następująco:

➤ W zakresie ochrony przyrody i bioróżnorodności

Analizowany obszar położony jest w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego. W związku z czym zagospodarowanie terenu musi uwzględniać ograniczenia i dopuszczenia wynikające z przepisów odrębnych dotyczących ww. formy ochrony przyrody.

Na terenie objętym projektem planu występuje obszar o znaczeniu międzynarodowym i wspólnotowym wchodzący w skład Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000, tj. Obszar Natura 2000 – OSOP Puszcza Piska. Wprowadzona przez analizowany plan miejscowy zmiana przeznaczenia, w szczególności dotycząca lokalizacji terenu zabudowy handlowo-usługowej nie wpłynie negatywnie na ww. obszar Natura 2000.

➤ W zakresie ochrony powietrza i klimatu

Projekt zmiany planu ustala, iż zaopatrzenie w ciepło będzie ze źródeł ciepła zasilanych gazem, energią elektryczną, olejem niskosiarkowym lub innych paliw nie powodujących przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w środowisku, dodatkowo dopuszcza zaopatrzenie w ciepło z odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW z wyłączeniem wolnostojących elektrowni wiatrowych i wolnostojących paneli ogniw fotowoltaicznych;

➤ W zakresie ochrony wód

Plan postuluje dla projektowanej zabudowy obowiązek zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej. Odprowadzenie ścieków powinno odbywać się do sieci kanalizacji sanitarnej, przy czym dopuszcza się korzystanie ze zbiorników bezodpływowych. Wody opadowe i

roztopowe należy zagospodarować w granicach własnej działki. W związku z położeniem badanego terenu w granicach GZWP nr 215 Subniecka Warszawska, projekt planu zakazuje wprowadzania do gleby substancji mogących negatywnie wpływać na jakość wód podziemnych oraz zakazuje wprowadzania nieoczyszczonych ścieków z placów utwardzonych do wód powierzchniowych i gruntu.

➤ W zakresie ochrony powierzchni ziemi

W zakresie ochrony powierzchni ziemi istotne są ustalenia dotyczące wyposażenia w infrastrukturę kanalizacyjno-sanitarną, co ograniczy przedostawanie się ścieków do gruntu. Wszelkie inwestycje należy prowadzić w sposób nienaruszający stosunków gruntowo-wodnych, zapewniając ochronę gleby przed zanieczyszczeniem.

➤ W zakresie ochrony ludzi, ich mienia i warunków bytowania

Wszystkie rozwiązania przyjęte w planie miejscowym dotyczące poszczególnych komponentów wpływają na jakość życia człowieka. Wszelkie uciążliwości związane z założonymi funkcjami muszą się zawierać w granicach obszaru opracowania.

Cele ochrony środowiska określone na wszystkich szczeblach, także tych lokalnych winny być uwzględniane w projektowanych dokumentach planistycznych. Przyjęte w analizowanym projekcie planu formy zagospodarowania są efektem kompromisu społeczno-gospodarczo-środowiskowego. Projekt planu uwzględnia potrzebę zachowania zasobów środowiska jednocześnie umożliwiając inwestowanie w różnych formach. Układ przestrzenny poszczególnych terenów funkcjonalnych zapewni zrównoważony rozwój i przyczyni się do zachowania powiązań ekologicznych. Reasumując przyjęte rozwiązania w projekcie planu nie kolidują z celami ochrony ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.

6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko

Przeznaczenie terenów pod planowane funkcje będzie oddziaływać na poszczególne elementy środowiska, w tym może powodować uciążliwości rozumiane jako wszelkie zjawiska wpływające ujemnie (negatywnie) na stan otaczającego środowiska, które utrudniają lub pogarszają komfort życia ludzi. Ten dyskomfort, niedogodności czy dysfunkcje

środowiska są najczęściej wynikiem przekroczenia dopuszczalnych wartości parametrów, charakteryzujących stan środowiska.

Jednakże, obszar objęty projektem planu jest terenem zurbanizowanym. W jego granicach występuje zabudowa handlowo-usługowa, teren parkingu, część terenu w północnej części użytkowana jest zgodnie z obowiązującym planem jako droga wewnętrzna, wydzielona jest tu również strefa ochronna od drzewa objętego prawną formą ochrony przyrody – pomnik przyrody, który położony jest na granicy działki nr 216/1 (obszar opracowania) oraz działki 217 (poza obszarem opracowania).

W poniższej tabeli nr 6 przedstawiono przewidywane oddziaływania realizacji założeń projektu planu.

Oddziaływania na środowisko	Podział oddziaływań ze względu na:									Ocena oddziaływania		
	Rodzaj				Czas			Mechanizm				
	Bezpośrednie	Pośrednie	Wtórne	Skumulowane	Krótkoterminowe	Średnioterminowe	Długoterminowe	Chwilowe	Stale	Pozytywne	Neutralne	Negatywne
Powierzchnia ziemi w tym gleby	U KP Z KDW KD	-	-	-	-	-	U KP Z KDW KD	-	U KP Z KDW KD	Z	U KP KDW KD	-
Budowa geologiczna i zasoby naturalne	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wody	U KP Z KDW KD	-	-	-	-	-	U KP Z KDW KD	-	U KP Z KDW KD	Z	U KP KDW KD	-
Powietrze i klimat	U KP Z KDW KD	-	-	-	-	-	Z	U KP KDW KD	U KP Z KDW KD	Z	-	U KP KDW KD
Szata roślinna, świat zwierzęcy i różnorodność biologiczna	U KP Z KDW KD	-	-	-	-	-	U KP Z KDW KD	-	U KP Z KDW KD	Z	U KP KDW KD	-
Krajobraz	U KP Z KDW KD	-	-	-	-	-	U KP Z KDW KD	-	U KP Z KDW KD	U KP Z KDW KD	-	-
Zabytki i dobra materialne	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Życie i zdrowie ludzi	U KP Z KDW KD	-	-	-	-	-	U KP Z KDW KD	-	U KP Z KDW KD	U KP Z KDW KD	-	-
Pozostałe obszary chronione w tym Natura 2000	U KP Z KDW KD	-	-	-	-	-	U KP Z KDW KD	-	U KP Z KDW KD	-	U KP Z KDW KD	-
Mazurski Park Krajobrazowy	U KP Z KDW KD	-	-	-	-	-	U KP Z KDW KD	-	U KP Z KDW KD	-	U KP Z KDW KD	-
Korytarze ekologiczne	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

U- teren zabudowy handlowo-usługowej;

KP - teren parkingu;

Z - teren zieleni;

KDW- teren drogi wewnętrznej

KD- teren drogi publicznej.

6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi, w tym gleby

Obszar objęty projektem planu stanowią tereny antropogenicznie przekształcone i zagospodarowane.

Tereny zabudowy handlowo-usługowej (U).

Omawiany obszar jest już terenem zagospodarowanym. Wydzielona część dla projektowanej funkcji U, stanowi obecnie parking. Na tych terenach, w wyniku realizacji planowanej funkcji i zmiany użytkowania terenu powierzchnia ziemi ulegnie przekształceniu dla potrzeb planowanych inwestycji. W wyniku powstania nowego zainwestowania, może nastąpić lokalne uszczelnienie podłoża, dodatkowo postawione warunki minimalnej procentowej powierzchni biologicznie czynnej redukują wielkości powierzchni nieprzepuszczalnych.

Powyższe zapisy projektu planu pozwalają na zachowanie w granicach przedmiotowego obszaru powierzchni biologicznie czynnych zapewniających infiltrację wód powierzchniowych i kształtowanie zieleni, towarzyszącej zabudowie. Dodatkowo, aby

ograniczyć negatywne skutki prac ziemnych powinno się powierzchnią warstwę gleby, zdjętą podczas prac budowlanych, powtórnie wykorzystać do np. niwelacji terenów drogowych, zagospodarowania całości terenu po zakończeniu budowy.

W celu zapobiegania możliwościom zanieczyszczenia powierzchni ziemi oraz gleb odpadami, zapisy projektu planu ustalają zagospodarowanie odpadów w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami odrębnymi. Dodatkowo projekt planu zakazuje wprowadzania nieoczyszczonych ścieków z placów utwardzonych do gruntu, co zapewnia ochronę zarówno dla powierzchni ziemi, jak również dla wód powierzchniowych.

Teren zieleni (Z).

Wyznaczenie w projekcie planu funkcji terenu zieleni, stanowi kontynuację dotychczasowego sposobu wykorzystania omawianego terenu. Oddziaływania będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy, stały, pozytywny.

Pozytywnym, bezpośrednim, długoterminowym i stałym oddziaływaniem związanym z powyższą funkcją jest jej ochrona i pozostawienie w stanie naturalnym.

Teren parkingu (KP), teren drogi wewnętrznej (KDW), teren drogi publicznej (KD).

Wyznaczony w planie teren parkingu oraz drogi to struktury już istniejące, które zapewniają obsługę komunikacyjną na badanym obszarze, dlatego też ich oddziaływanie nie zmieni się względem obecnego.. Oddziaływania będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy, stały, neutralny.

W projekcie planu znalazły się również ustalenia, które pozwalają na ograniczenie negatywnego oddziaływania planowanych inwestycji na powierzchnię ziemi. W tym zakresie szczególnie istotne są ustalenia dotyczące powierzchni działek budowlanych, nieprzekraczalnych linii zabudowy oraz minimalnych procentów powierzchni biologicznie czynnych (dla 1U – 10%, dla 2U– 10% , dla 1KP – 10%).

6.2. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Realizacja zapisów planu nie wpłynie na zasoby naturalne – z posiadanych materiałów archiwalnych wynika, że na badanym terenie nie występują udokumentowane zasoby naturalne takiej jak kruszywa, złoża ropy, pokłady torfu, itp.

6.3. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Na omawianym terenie nie występują wody powierzchniowe.

Obszar objęty planem znajduje się w granicach Jednolitej Części Wód Podziemnych zgodnie z podziałem na 161 jednolitych części wód podziemnych, w granicach JCWPd 33. Natomiast według podziału na 172 JCWPd, który obowiązuje od 2016 r. badany obszar lokalizowany jest w granicach JCWPd 31.

Stan ilościowy oraz chemiczny JCWPd został oceniony jako dobry. W ocenie ryzyka osiągnięcie celu środowiskowego (utrzymanie dobrego stanu) nie jest zagrożone.

Tereny zabudowy handlowo-usługowej (U).

Badany teren jest już terenem zagospodarowanym, z istniejącą zabudową handlowo-usługową. Zgodnie z założeniami projektowymi realizacja zapisów planu przewiduje zapotrzebowanie w wodę oraz wytwarzanie ścieków (sanitarnych i deszczowych). Przewiduje się odprowadzanie ścieków do sieci kanalizacji sanitarnej z dopuszczeniem odprowadzania ścieków do zbiorników bezodpływowych. Natomiast wody opadowe i roztopowe należy zagospodarować w granicach własnej działki, w przypadku gdy nie wpłynie to negatywnie na środowisko i wody podziemne.

Dodatkowo w związku z położeniem omawianego terenu w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 215 Subniecka Warszawska, projekt planu wprowadza zapisy dotyczące zakazu wprowadzania nieoczyszczonych ścieków z placów utwardzonych do wód powierzchniowych i gruntu oraz zakaz wprowadzania do gleby substancji mogących negatywnie wpływać na jakość wód podziemnych.

Powyższe ustalenia i rozwiązania w wystarczający sposób zminimalizują ryzyko wystąpienia negatywnego oddziaływania na stan czystości wód podziemnych i gruntów.

Teren zieleni (Z).

Przeznaczenie w projekcie planu wydzielonego obszaru na tereny zieleni stanowi kontynuację dotychczasowego sposobu użytkowania tego terenu. Zachowany zostanie udział terenów biologicznie czynnych i utrzymana zdolność infiltracji podłoża. Wody opadowe będą przenikać do gruntu zasilając warstwy wodonośne i chroniąc grunt przed nadmiernym przesychaniem. Oddziaływania będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy, stały, pozytywny.

Teren parkingu (KP), teren drogi wewnętrznej (KDW), teren drogi publicznej (KD).

Przewidywane ograniczenie infiltracji wód opadowych na fragmentach uszczelnionych ciągów komunikacyjnych obejmujących drogi publiczne oraz tereny parkingu nie będzie znaczące dla użytkowania lokalnych zasobów wód podziemnych. Oddziaływania będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy, stały, neutralny.

6.4. Odpady

Tereny zabudowy handlowo-usługowej (U).

W granicach powyższych terenów funkcjonalnych wyznaczonych w projekcie planu przewiduje się wzrost ilości odpadów charakterystycznych dla danego sektora gospodarczego. Zgodnie z zapisami projektu planu gospodarkę odpadami ustala się zgodnie z przepisami odrębnymi.

6.5. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne i klimat

Tereny zabudowy handlowo-usługowej (U).

Oddziaływaniem pozytywnym, długoterminowym, bezpośrednim i stałym związanym z ww. terenami zabudowy będzie stosowanie do celów grzewczych: paliw nie powodujących przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w środowisku oraz odnawialnych źródeł energii, co zmniejszy ilość zanieczyszczeń w atmosferze.

Na terenach nowo projektowanej zabudowy w czasie wykonywania prac budowlanych może wystąpić okresowe pylenie oraz emisja zanieczyszczeń gazowych pochodzących z

maszyn i urządzeń budowlanych. Uciążliwości te mogą występować krótkookresowo w skali lokalnej i będą ograniczone do terenów prowadzonych prac budowlanych.

Oddziaływaniem negatywnym, pośrednim, długoterminowym i chwilowym terenów usługowych będzie okresowy wzmożony ruch samochodowy w miejscu świadczenia usług.

Teren zieleni (Z).

Przeznaczenie analizowanego obszaru na teren zieleni stanowi kontynuację dotychczasowego użytkowania. Utrzymanie dotychczasowego sposobu przeznaczenia terenu będzie sprzyjało zachowaniu korzystnego topoklimatu. Oddziaływania będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy, stały, pozytywny.

Teren parkingu (KP), teren drogi wewnętrznej (KDW), teren drogi publicznej (KD).

Wyznaczone w projekcie planu tereny dróg i teren parkingu stanowią kontynuację obecnego użytkowania terenu. Oddziaływania będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy, chwilowy, negatywny.

6.6. Klimat akustyczny

Projekt planu wprowadza funkcję: tereny handlowo-usługowe, tereny zieleni oraz tereny parkingu oraz dróg, które nie podlegają ochronie akustycznej

Tereny zabudowy handlowo-usługowej (U).

Oddziaływanie negatywne, krótkoterminowe może wystąpić na etapie prac budowlanych i związane będzie z uciążliwościami emitowanymi przez pracujące maszyny, tj. głównie z hałasem i obniżeniem jakości krajobrazu. Ponadto należy zwrócić uwagę, że oddziaływanie akustyczne na środowisko występujące okresowo w trakcie prac budowlanych nie podlega regulacjom prawnym z zakresu ochrony przed hałasem.

Na terenach zabudowy handlowo-usługowej (U) można spodziewać się hałasu związanego głównie z obsługą danych terenów, jednakże obecnie na badanym terenie

występuje zabudowa handlowo-usługowa i występuje już jej oddziaływanie na środowisko. Będzie to oddziaływanie bezpośrednie, lokalne.

Teren zieleni (Z).

Przeznaczenie analizowanego obszaru na teren zieleni stanowi kontynuację dotychczasowego użytkowania. Brak oddziaływania.

Teren parkingu (KP), teren drogi wewnętrznej (KDW), teren drogi publicznej (KD).

Przeznaczenie analizowanego obszaru na teren parkingu i tereny dróg stanowi kontynuację dotychczasowego użytkowania. Oddziaływania będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy, chwilowy, negatywny.

6.7. Oddziaływanie na szatę roślinną, świat zwierzęcy i różnorodność biologiczną

Tereny zabudowy handlowo-usługowej (U).

Omawiany obszar stanowi teren przekształcony antropogenicznie, z istniejącą zabudową i niewielką powierzchnią zieleni urządzonej w postaci pasa zieleni niskiej (trawnik) odgradzający teren od istniejącej drogi oraz niewielkiego skupiska zieleni wysokiej przy zabudowie handlowo-usługowej. Projekt planu podtrzymuje dotychczasowe funkcje terenu (teren zabudowy handlowo-usługowej), wyznaczając m.in. na części parkingu funkcję zabudowy handlowo-usługowej.

W związku z tym, że wyznaczony teren pod nową zabudowę handlowo-usługową pozbawiony jest szaty roślinnej, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania tej funkcji na szatę roślinną. Ponadto na terenach objętych planem wyznacza się minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, co warunkuje zagospodarowanie terenu zielenią.

Na etapie realizacji zapisów projektu zmiany mpzp możliwa jest migracja niektórych gatunków zwierząt z terenów objętych pracami budowlanymi. Takiej reakcji można oczekiwać ze względu na uciążliwości związane z funkcjonowaniem sprzętu budowanego (hałas, drgania spaliny, nasilona obecność ludzi). Można przewidywać, że migracja ta będzie czasowa i nastąpi na tereny sąsiednie. Jednakże, ze względu na to, iż dla obserwowanej fauny,

w szczególności ptaków, poziom antropopresji stanowi czynnik tła, przewiduje się, iż z pewnością znaczna część z obecnych tu ptaków będzie wykorzystywała opisywany teren jak dotychczas, także w trakcie realizacji założeń projektu planu. W związku z czym nie przewiduje się, by realizacja założeń projektu planu znacząco negatywnie oddziaływała na populację ptaków opisywanego terenu.

Teren zieleni (Z).

Utrzymanie terenu zieleni, która wyznaczona jest wokół pomnika przyrody jakim jest dąb szypułkowy, w dotychczasowym użytkowaniu, a także podtrzymanie 14 metrowej strefy ochronnej od pomnika przyrody będzie miało bezpośredni, długoterminowy, stały i pozytywny wpływ na szatę roślinną, świat zwierzęcy i różnorodność biologiczną, gdyż tam najczęściej obserwowano żerujące i odpoczywające ptaki.

Teren parkingu (KP), teren drogi wewnętrznej (KDW), teren drogi publicznej (KD).

Oddziaływanie związane z terenami komunikacyjnymi oraz parkingiem będzie miało bardzo niewielki wpływ na szatę roślinną, świat zwierzęcy i różnorodność biologiczną. W większości są to tereny użytkowane w ww. sposób. Biorąc pod uwagę niewielką powierzchnię objętą tego rodzaju przeznaczeniem, oddziaływanie to będzie miało niewielki zasięg i siłę. Oddziaływania będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy, stały, neutralny.

6.8. Oddziaływanie na krajobraz

Tereny zabudowy handlowo-usługowej (U).

Przeobrażenia krajobrazu przedmiotowego terenu będą niewielkie, ponieważ omawiany teren jest obszarem zurbanizowanym stanowiącym część handlowo-usługową i mieszkaniową wsi Ukta. Podczas realizacji założeń projektu planu początkowo może wprowadzić ucierpieć estetyka przedmiotowego terenu (oddziaływania niekorzystne krótkoterminowe, chwilowe), co będzie związane z procesami budowlanymi. Na etapie funkcjonowania zabudowy, projektowane budynki swym charakterem i kubaturą nie powinny

jednak odbiegać od zabudowy sąsiednich terenów. W związku z powyższym prognozuje się, iż nie wystąpi negatywne oddziaływanie założeń planu na krajobraz.

Teren zieleni (Z).

Pozytywne oddziaływanie długoterminowe, bezpośrednie i stałe będzie związane z utrzymaniem terenu zieleni, jakim jest pomnik przyrody i strefa ochronna wokół niego, jak również niewielkie płaty zieleni w sąsiedztwie w dotychczasowym zagospodarowaniu, co korzystnie wpływa na krajobraz obszaru opracowania.

Teren parkingu (KP), teren drogi wewnętrznej (KDW), teren drogi publicznej (KD).

W projekcie planu uwzględniono obszary obejmujące tereny komunikacyjne, które stanowią kontynuację dotychczasowego użytkowania terenu. Oddziaływania będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy, stały, neutralny.

6.9. Oddziaływania na zabytki i dobra materialne

Brak oddziaływania. W granicach opracowania planu nie znajdują się obiekty objęte prawnymi formami ochrony zabytków.

6.10. Oddziaływania na życie i zdrowie ludzi

Tereny zabudowy handlowo-usługowej (U).

Oddziaływanie negatywne, krótkoterminowe może wystąpić na etapie prac budowlanych i związane będzie z uciążliwościami emitowanymi przez pracujące maszyny, tj. głównie z hałasem i obniżeniem jakości krajobrazu. Ponadto należy zwrócić uwagę, że oddziaływanie akustyczne na środowisko występujące okresowo w trakcie prac budowlanych nie podlega regulacjom prawnym z zakresu ochrony przed hałasem.

Teren zieleni (Z).

Podtrzymanie istniejącego terenu zieleni zachowuje wartości przyrodnicze terenów otwartych co wpływa pozytywnie na życie i zdrowie ludzi. Oddziaływania będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy, stały, pozytywny.

Teren parkingu (KP), teren drogi wewnętrznej (KDW), teren drogi publicznej (KD).

Na etapie użytkowania dróg są one źródłem hałasu komunikacyjnego oraz zanieczyszczenia powietrza, co lokalnie może stanowić uciążliwość dla przebywających w ich sąsiedztwie ludzi. Jednakże, projekt planu podtrzymuje dotychczasowe zagospodarowanie terenu. Oddziaływania będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy, stały, neutralny.

6.11. Oddziaływanie na obszary chronione w tym obszary Natura 2000

Obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położony jest w obrębie obszaru Natura 2000, tj. **Obszar Natura 2000 OSPO Puszcza Piska (PLB280008)**.

W związku z położeniem terenu objętego planem w granicach Obszaru Natura 2000 Puszcza Piska (PLB280008) przeanalizowano wykonaną „*Inwentaryzację ornitologiczną...*” (na zlecenie GDOŚ), pod kątem liczebności populacji oraz zagrożeń dla występującej w odległości do 1,0 km od omawianego obszaru awifauny. Według informacji zawartych w niniejszej prognozie, jak również w „*Inwentaryzacji...*” na omawianym obszarze nie zinwentaryzowano ptaków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej.

W odległości do ok. 1,0 km od badanej inwestycji zinwentaryzowane zostały następujące gatunki ptaków tj. bocian biały (*Ciconia ciconia*), gąsiorek (*Lanius collurio*), czajka zwyczajna (*Vanellus vanellus*), słowik szary (*Luscinia luscinia*), nurogęś (*Mergus merganser*), dzięcioł zielonosiwy (*Picus canus*), dzięcioł (*Dryocopus martius*).

Populacja bociana białego w ciągu 4 lat wzrosła z 250-300 par do 330-350 par. Do czynników zagrażającym dla tego gatunku wymieniana się m.in. zmianę sposobu uprawy.

Najbliższe zajęte w tym sezonie lęgowym gniazdo znajduje się na terenie Ewangelickiego Domu Pomocy Społecznej (zabudowa sąsiadująca z omawianym terenem).

Populacja gąsiorka wynosi obecnie 1000-1200 par. Do czynników zagrażających dla tego gatunku wymienia się m.in. zmianę sposobu uprawy.

Populacja czajki zwyczajnej wynosi obecnie 200-300 par. Czynniki zagrażających dla tego gatunku nie podano.

Populacja słowika szarego wynosi obecnie 300-400 par. Czynniki zagrażające dla tego gatunku nie zostały wymienione.

Populacja nurogęsi wynosi obecnie 40-50 par. Do czynników zagrażającym dla tego gatunku na tym obszarze (do 1,0 km) wymienia się m.in. sporty i różne formy czynnego wypoczynku.

Populacja dzięcioła zielonosiwego w ciągu 4 lat utrzymała się na tym samym poziomie – 5-10 par. Do czynników zagrażającym dla tego gatunku wymienia się m.in. usuwanie martwych i umierających drzew.

Populacja dzięcioła w ciągu 4 lat wzrosła z 400-600 par do 700-800 par. Do czynników zagrażającym dla tego gatunku wymienia się m.in. usuwanie martwych i umierających drzew.

Po przeanalizowaniu w powyższej „*Inwentaryzacji ornitologicznej...*”, liczebności populacji oraz zagrożeń dla ww. gatunków ptaków na Obszarze Natura 2000 Puszcza Piska należy stwierdzić, iż realizacja zapisów planu, dotycząca terenów już zagospodarowanych, nie będzie znacząco negatywnie wpływać na cele ochrony ww. obszaru Natura 2000 oraz nie pogorszy jego stanu. Projekt planu nie narusza również spójności obszarów Natura 2000, a co za tym idzie zachwiania struktury ekologicznej i funkcji w obrębie całego obszaru Natura 2000.

Reasumując istniejąca zabudowa handlowo-usługowa, teren parkingu oraz układ komunikacyjny, już oddziałują na środowisko przyrodnicze, w związku z czym realizacja zapisów planu nie przyczyni się do znaczącego wzrostu oddziaływania na obszary chronione.

Jednakże w związku z położeniem omawianego terenu w granicach „ptasiego” Obszaru Natura 2000, aby do minimum ograniczyć negatywne oddziaływanie realizacji założeń planu, sugeruje się, aby prace budowlane związane z realizacją zapisów planu prowadzić poza okresem lęgowym ptaków tj. od 16 października do końca lutego.

Dodatkowo w związku z położeniem omawianego terenu w bezpośrednim sąsiedztwie Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk Ostoja Piska (PLH280048) przeanalizowano ustalenia projektu Planu Zadań Ochronnych pod kątem działań ochronnych dla zinwentaryzowanych w odległości do ok. 1,0 km siedlisk przyrodniczych (tab. 7).

Tabela 7. Ustalenia projektu PZO dla siedlisk przyrodniczych położonych w odległości do 1,0 km od obszaru opracowania

Przedmiot ochrony	Opis zagrożenia	Cel działań ochronnych zwartych w projekcie PZO
6510– Ekstensywnie użytkowane niżowe łąki świeże (<i>Arrhenatherion</i>)	Siedlisku zagraża zarówno całkowite odstąpienie od użytkowania bądź łąkowego, jak i zbyt intensywne użytkowanie pastwiskowe lub kośne, w tym także nawożenie (nie tylko nawozami sztucznymi), podsiewanie itp.	Zachowanie w stanie niepogorszonym ekstensywnie użytkowanych łąk świeżych
	Ekspansja takich gatunków, jak przymiotno białe, nawłóć kanadyjska itp.	
	Siedlisku potencjalnie zagraża zmiana trwałych użytków zielonych na grunty orne oraz okresowe przeorywanie użytków zielonych	
	Siedlisku potencjalnie zagraża rozwój rozproszonej zabudowy (atrakcyjne lokalizacje)	
91EO – Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe <i>Salicetum albae</i>, <i>Populetum albae</i>, <i>Alnenion glutinoso-incanae</i>, olsy źródłiskowe	W odnowieniach może być zaniżany udział jesionu i zawyżany udział olszy	Zachowanie w stanie niepogorszonym łągów jesionowo-olszowych i wierzbowych
	Prawdopodobnie (m.in. wg inwentaryzacji LP z 2006-2008 r.) część płatów znajduje się na siedliskach wykazanych jako OL, które zmieniły charakter w wyniku melioracji lub zostały omyłkowo uznane za OL zamiast OLJ; na siedliskach tych stosuje się rębnie zupełne	
	W większości płatów zbyt mało martwego drewna	
	Użytkowanie jesionów	
	Ekspansja niecierpka drobnokwiatowego odnawianie się w lesie drzew	

	poza naturalnym zasięgiem ich występowania (jawor, klon jesionolistny), nasadzenia klonu jesionolistnego w pobliżu Ostoi	
	Zamieranie jesionów	
	Niekorzystne zmiany siedliskowe w wyniku wieloletniego oddziaływania rowów melioracyjnych	
	Możliwe podtopienia łągów przez bobry, zwłaszcza w miejscach, gdzie łągi są zbiorowiskiem wtórnym, powstałym po zmeliorowaniu olsów	

Ze względu na to, iż obszar opracowania położony jest w odległości ok. 1,0 km od powyższych siedlisk prognozuje się, iż realizacja zapisów planu nie będzie znacząco negatywnie oddziaływała na ww. zinwentaryzowane siedliska przyrodnicze oraz na integralność obszarów Natura 2000.

Na granicy obszaru opracowania (działka nr 216/1 (obszar opracowania) oraz działka nr 217 (poza obszarem opracowania)), zlokalizowany jest pomnik przyrody w postaci dębu szypułkowego. Projekt planu nakazuje ochronę ww. pomnika przyrody oraz obowiązek stosowania przepisów odrębnych z zakresu prawa ochrony przyrody podczas wszelkich prac dotyczących pomnika przyrody oraz inwestycji realizowanych w jego otoczeniu. Dodatkowo wyznaczona została 14 metrowa strefa ochronna, w której zawarto zakaz lokalizacji obiektów budowlanych. Powyższe ustalenia zminimalizują ryzyko wystąpienia negatywnego oddziaływania na pomnik przyrody.

Obszar objęty projektem planu ze względu na swoje zagospodarowanie i położenie znajduje się również poza głównymi korytarzami ekologicznymi i nie stanowi zagrożenia ani bariery ekologicznej dla migracji roślin i zwierząt.

6.12. Oddziaływanie na Mazurski Park Krajobrazowy

Obszar objęty planem położony jest w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego, dla którego jak wspomniano w prognozie, obowiązują przepisy Rozporządzenia Nr 9 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 stycznia 2006 r. w *sprawie Mazurskiego Parku Krajobrazowego* (Dz. U. Woj. Warm.-Maz. z 2006 r., Nr 20, poz. 506). Obowiązują również na terenie Parku ustalenia zawarte w Planie Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego zgodnie z uchwałą Nr XIX/368/12 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 sierpnia 2012 r. w *sprawie ustanowienia Planu Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego* (Dz. U. Woj. Warm-Maz. z 2012 r., poz. 2722).

Projekt planu zawiera stosowną informację o położeniu terenu w granicach ww. Parku oraz nakazuje stosowania obowiązujących przepisów odrębnych związanych z lokalizacją obszaru opracowania planu w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego.

Omawiany teren położony jest w strefie II. Zgodnie z ustaleniami Planu Ochrony MPK dotyczącej tej strefy, wynika iż strefa II obejmuje części Parku o niższych wartościach przyrodniczych, w znacznej części tereny budownictwa wiejskiego i turystycznego; nowe obiekty budowlane w strefach II (Drugich) mogą być lokalizowane na terenach zwartej i rozproszonej zabudowy wsi, krajobraz tej strefy wymaga częściowego zrewaloryzowania poprzez przywracanie historycznej, regionalnej architektury mazurskiej.

W związku z powyższym uważa się, iż zapisy projektu planu nie naruszają postanowień zawartych w Rozporządzeniu Nr 9 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 stycznia 2006 r. w *sprawie Mazurskiego Parku Krajobrazowego* (Dz. U. Woj. Warm.-Maz. z 2006 r., Nr 20, poz. 506), oraz w Planie Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego zgodnie z uchwałą Nr XIX/368/12 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 sierpnia 2012 r. w *sprawie ustanowienia Planu Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego* (Dz. U. Woj. Warm-Maz. z 2012 r., poz. 2722).

6.13. Wzajemne oddziaływanie

Poszczególne elementy środowiska, takie jak: ludzie, rzeźba terenu, budowa geologiczna, wody powierzchniowe i podziemne, pokrywa glebowa, szata roślinna i leśna, klimat lokalny, krajobraz naturalny, zasoby naturalne, dobra materialne, zabytki kultury materialnej są ze sobą powiązane i tworzą integralną całość.

Dlatego też negatywny wpływ na jeden z czynników, może przejawiać się pogorszeniem stanu całego ekosystemu. Wzajemne wzmacnianie występujących oddziaływań w danym środowisku powoduje, że łączny efekt jest większy od sumy efektów ich działania oddzielnego.

Z punktu widzenia zdrowia ludzi najważniejsze są oddziaływania na powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny. W przypadku omawianego obszaru, jest on już antropogenicznie przekształcony i w większości zurbanizowany.

W oparciu o wyżej przedstawiony opis środowiska i analizę oddziaływań oraz ewentualnych zmian można stwierdzić, że przy zastosowaniu rozwiązań przedstawionych w niniejszej prognozie nie wystąpią wzajemne negatywne oddziaływania pomiędzy poszczególnymi elementami środowiska.

7. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Na terenach objętych planem dopuszcza się lokalizację m.in. zabudowy handlowo-usługowej, tereny dróg, parkingów, zieleni. W znacznej części jest to podtrzymanie dotychczasowego użytkowania terenu. W przypadku realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko należy wykonać oceny oddziaływania na środowisko, a wszelkie ewentualne uciążliwości powstające w wyniku realizacji planowanego zagospodarowania terenów nie powinny wykraczać poza granice nieruchomości inwestora. Przy zachowaniu wszystkich ustaleń zawartych w projektowanym dokumencie oraz uwarunkowań wynikających z obowiązującego prawa nie przewiduje się wystąpienia znaczących oddziaływań, rozumianych jako przekroczenia określonych prawem standardów jakości środowiska, istotnego zagrożenia dla liczebności i bioróżnorodności gatunków, generalnie istotnych barier dla migracji gatunków kluczowych i chronionych, zagrożenia dla obszarów przyrodniczo cennych, w tym dla celu i przedmiotu ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralności tego obszaru.

Nie zachodzą również przesłanki wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania na najbliższe obszary chronione w tym obszary Natura 2000.

Szczegółowy opis i wpływ projektowanego dokumentu na poszczególne elementy środowiska został zaprezentowany w rozdziale 6. prognozy.

8. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w miejscowym planie

Metodologia opracowania Prognozy nakazuje dokonanie propozycji rozwiązań alternatywnych w stosunku do przewidywanych w projekcie dokumentu – rozwiązań, które pozwoliłyby osiągnąć zamierzone cele przy mniejszej skali uciążliwości i oddziaływań na różne aspekty środowiska (realizacja zamierzonych celów byłaby wówczas z punktu widzenia oddziaływania na środowisko bardziej efektywna – zostałyby osiągnięta przy niższych kosztach).

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia uwarunkowania środowiska, potrzebę ochrony i wzbogacenia istniejących walorów przyrodniczo-krajobrazowych, konieczność zabezpieczenia zdrowia ludzi na tym terenie.

Jedynym rozważnym rozwiązaniem alternatywnym, dotyczącym przyszłego zagospodarowania i użytkowania analizowanego terenu, byłoby zaniechanie podejmowania jakichkolwiek działań mających na celu zmianę dotychczasowego sposobu zagospodarowania i użytkowania, tzw. wariant zerowy. Jednakże, analizowany obszar jest już terenem zurbanizowanym, a projekt planu jest zgodny z przepisami prawa w zakresie m.in. ochrony środowiska, ochrony przyrody, oraz innymi przepisami szczególnymi, ponadto przewidywane zagospodarowanie terenów, wydaje się być funkcją społecznie uzasadnioną na przedmiotowym terenie, dlatego też nie proponuje się rozwiązań alternatywnych aniżeli te, które zostały zaproponowane w projekcie planu.

9. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektu miejscowego.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego określa cele, które zakładają zapobieganie, ograniczenie lub niedopuszczanie do negatywnego wpływu inwestycji na środowisko. Proponowane rozwiązania przedstawione w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego prowadzą do łagodzenia i likwidacji negatywnych wpływów na środowisko przyrodnicze.

W zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego plan wprowadza następujące zasady:

1. ustala zasady wynikające z położenia planu w granicach głównego zbiornika wód podziemnych (GZWP) Subiennicka Warszawska Nr 215:
 - ✓ zakaz wprowadzania nieoczyszczonych ścieków z placów utwardzonych do wód powierzchniowych i gruntu;
 - ✓ zakaz wprowadzania do gleby substancji mogących negatywnie wpływać na jakość wód podziemnych.;
2. nakaz zachowania i ochrony pomnika przyrody tj. dębu szypułkowego o obwodzie 332 cm i wysokości 30 m, oraz obowiązek stosowania przepisów odrębnych z zakresu prawa ochrony przyrody podczas wszelkich prac dotyczących pomnika przyrody oraz inwestycji realizowanych w jego otoczeniu;
3. zakaz lokalizacji obiektów budowlanych w granicach strefy ochronnej pomnika przyrody określonej na załączniku graficznym do niniejszego planu. Zakaz nie dotyczy realizacji zgodnie z ustaleniami niniejszego planu dróg oznaczonych w planie symbolami: 1KD i 1KDW;
4. nakaz stosowania obowiązujących przepisów odrębnych związanych z lokalizacją obszaru opracowania planu w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego i Obszaru Natura 2000 – Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków – Puszcza Piska kod obszaru PLB 280008.
5. Na obszarze objętym planem nie występują tereny chronione akustyczne w rozumieniu przepisów odrębnych;
6. Na terenie opracowania planu ustala się minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej;
7. W granicach planu zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego określone są ustaleniami: nieprzekraczalnej linii zabudowy, zasad kształtowania zabudowy;
8. Na terenie opracowania planów ustala się minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej określony indywidualnie dla poszczególnych terenów: (dla 1U – 10%, dla 2U– 10% , dla 1KP– 10%).
9. Zaopatrzenie w ciepło będzie realizowane z ze źródeł ciepła zasilanych paliwami nie powodującymi przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi lub z odnawialnych źródeł energii;
10. Zaopatrzenie w wodę będzie realizowane z sieci;

11. Ścieki należy odprowadzać do sieci kanalizacji sanitarnej z dopuszczeniem odprowadzenia ścieków do zbiorników bezodpływowych;
12. Wody opadowe i roztopowe należy zagospodarować w granicach własnej działki, w przypadku gdy nie wpłynie to negatywnie na środowisko i wody podziemne;
13. Nakazuje, aby odpady były zagospodarowane w sposób zgodny z przepisami odrębnymi.

Realizacja zapisów planu (rodzaj proponowanego zainwestowania) nie niesie poważnych zagrożeń dla środowiska. Przewiduje się również brak znaczącego oddziaływania projektowanego zagospodarowania na obszary ostoi Natura 2000, w tym w szczególności na Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków Puszcza Piska (PLB280008), w którego granicach znajduje się omawiany teren, a w szczególności:

- nie wpłynie na pogorszenie stanu siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt chronionych w sieci obszarów Natura 2000
- nie wpłynie na spójność obszarów Natura 2000

W związku z powyższym realizacja planu (rodzaj proponowanego zainwestowania) nie niesie specjalnych zagrożeń dla środowiska. Jednakże sposób ich realizacji wymaga wprowadzenia pewnych ograniczeń i zakazów w celu minimalizacji zagrożeń negatywnych oddziaływań:

- na etapie wznoszenia nowego zainwestowania istotnym zagrożeniem będzie nadmierny hałas związany ze wznoszeniem zabudowy. W związku z powyższym na etapie inwestycyjnym należy zastosować technologie ograniczające w sposób maksymalny hałas.
- podczas realizacji przedsięwzięć należy działać zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami minimalizacji negatywnych skutków oddziaływania na środowisko naturalne. Dotyczy to takich aspektów jak hałdowanie gruntów w celu ponownego wykorzystania itp.
- zastosowanie szczelnych atestowanych zbiorników bezodpływowych nie może tworzyć zagrożenia dla środowiska oraz warunków gruntowo-wodnych. Zaleca się jako preferowane, używanie zbiorników z tworzyw sztucznych (kilku płaszczowych), a rezygnację z prefabrykatów betonowych jako bardziej narażonych na ewentualne przeciekanie (ze względu na słabą jakość montażu, wpływ warunków geologicznych i klimatycznych - utwory spoiste które to podczas mrozów "pęcznieją" co może powodować negatywny wpływ na zbiorniki betonowe).

- aby do minimum ograniczyć negatywne oddziaływanie realizacji założeń planu, sugeruje się, aby prace budowlane związane z realizacją zapisów planu prowadzić poza okresem lęgowym ptaków tj. od 16 października do końca lutego.

Zastosowanie się do wszystkich ustaleń projektowanego dokumentu i powyższych wytycznych powinno znacznie ograniczyć lub nawet wykluczyć część negatywnych oddziaływań na środowisko.

10. Przewidywane metody analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.

W ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 Ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. 2016, poz. 778 z późn. zm.), winien być prowadzony monitoring skutków realizacji ustaleń Planu. Monitoring ten powinien dotyczyć zarówno zgodności realizacji inwestycji z ustaleniami zawartymi w projekcie Planu, jak również wpływu przedsięwzięcia na środowisko.

Dla właściwego zrealizowania planowanego przedsięwzięcia, wskazany byłby monitoring dotyczący m.in.: sposobu realizacji zainwestowania, stanu realizacji inwestycji sanitarnych, pomiary stanu czystości wód powierzchniowych i podziemnych, pomiaru oddziaływania akustycznego nowopowstałej zabudowy.

Za monitoring jakości środowiska przyrodniczego w województwie mazowieckim odpowiedzialny jest Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie (WIOŚ). Celem państwowego monitoringu środowiska (PMS) jest wspomaganie działań na rzecz ochrony środowiska, zarządzania środowiskiem i wdrażania zasad zrównoważonego rozwoju poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa o:

- jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów,
- występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian, w tym powiązaniach przyczynowo-skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

W ramach PMŚ prowadzony jest monitoring: jakości powietrza, wód powierzchniowych i podziemnych, hałasu i wibracji, pól elektromagnetycznych, gospodarki odpadami, gleb. Do instytucji, które wspomagają monitoring stanu środowiska przyrodniczego oraz mogą wyeliminować niekorzystne oddziaływania na terenie powiatu przasnyskiego jest m.in.: Powiatowa Stacja Sanitarno – Epidemiologiczna w Piszcu. W związku z powyższym monitoring realizacji planu należy wykonywać, a jego wyniki zamieszczać w corocznych sprawozdaniach.

11. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

Dla planowanych przedsięwzięć z uwagi na miejscowy zasięg wyklucza się możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko.

12. Wskazanie napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Analizowane zainwestowanie jest powszechnie występującym i typowym przedsięwzięciem małej skali. Wobec tego określenie jego wpływu na środowisko nie napotkało na szczególne trudności.

13. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzania postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu. Obowiązek opracowania prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko*.

Zasadniczym celem prognozy oddziaływania na środowisko jest diagnoza obecnego stanu środowiska oraz wskazanie potencjalnego oddziaływania realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze, przy uwzględnieniu jego poszczególnych komponentów, w tym: powierzchni ziemi, warunków wodnych, różnorodności biologicznej, krajobrazu, szaty roślinnej i zwierząt, powietrza.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona dla potrzeb miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy handlowo-usługowej wsi Ukta.

Projekt planu składa się z części tekstowej – projektu uchwały oraz z załącznika graficznego.

Projekt planu na omawianym terenie wyznacza następujące przeznaczenie terenu:

U- teren zabudowy handlowo-usługowej;

KP - teren parkingu;

Z - teren zieleni;

KDW- teren drogi wewnętrznej;

KD- teren drogi publicznej.

W niniejszej prognozie dokonano analizy poszczególnych komponentów środowiska i ich ocenę przy uwzględnieniu zewnętrznych powiązań. Obszar badań położony jest na terenie Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 „Puszcza Piska” (PLB 280008) oraz w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego, na terenie którego obowiązują przepisy Rozporządzenia Nr 9 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 stycznia 2006 r. w sprawie Mazurskiego Parku Krajobrazowego (Dz. U. Woj. Warm.-Maz. z 2006 r., Nr 20, poz. 506). Obowiązują również na terenie Parku ustalenia zawarte w Planie Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego zgodnie z uchwałą Nr XIX/368/12 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 sierpnia 2012 r. w sprawie ustanowienia Planu Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego (Dz. U. Woj. Warm-Maz. z 2012 r., poz. 2722). Przedmiotowy obszar położony jest w strefie II. Strefa II obejmuje części Parku o niższych wartościach przyrodniczych, w znacznej części tereny budownictwa wiejskiego i turystycznego

Obszar objęty projektem planu jest terenem zurbanizowanym, antropogenicznie przekształconym. Projektowane zagospodarowanie terenu obwarowane jest działaniami minimalizującymi negatywny wpływ na środowisko przyrodnicze. Ponadto plan spełnia uwarunkowania wynikające z dążenia do zapewnienia właściwych standardów środowiskowych w zakresie ochrony zdrowia.

Podczas realizacji założeń planu nie wystąpią transgraniczne oddziaływania na środowisko.

Wykazano, że realizacja zainwestowania wiąże się z oddziaływaniem na obszar badań. W celu minimalizacji negatywnych skutków realizacji zapisów planu wprowadzono zalecenia i nakazy.

W ujęciu końcowym wykazano, że realizacja zapisów planu po uwzględnieniu nakazów i zaleceń zawartych w prognozie nie spowoduje znaczącego oddziaływania na obszary cenne przyrodniczo oraz nie spowoduje znaczącego wzrostu zagrożenia środowiska w granicach planu i poza nim.

14. Wykaz materiałów źródłowych

Przy sporządzaniu prognozy wykorzystano:

1. Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Ruciane-Nida,
2. Prognoza oddziaływania na środowisko dla projektu zmian studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Ruciane – Nida, Zielona Góra, luty 2011r. , EcoVentus,
3. Opracowanie ekofizjograficzne sporządzone do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
4. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy handlowo-usługowej wsi Ukta,
5. Uchwała Nr XXVIII/210/2016 Rady Miejskiej Ruciane-Nida z dnia 31 sierpnia 2016 r. w sprawie przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy handlowo-usługowej wsi Ukta oraz załącznik graficzny do uchwały.
6. Obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego - uchwała nr XLVII/95/2002 Rady Miejskiej w Rucianem-Nidzie z dnia 19 września 2002 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy handlowo-usługowej wsi Ukta gmina Ruciane-Nida.
7. Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy handlowo-usługowej wieś Ukta, gmina Ruciane-Nida, Zbigniew Zaprzelski, marzec 2002 r. Olsztyn.
8. Strategia zrównoważonego rozwoju miasta i gminy Ruciane - Nida do roku 2015, Ruciane - Nida (2008 r.), przyjęta Uchwałą Nr XXII/43/2008 Rady Miejskiej Ruciane – Nida z dn. 28.05.2008 r.
9. Program ochrony środowiska i plan gospodarki odpadami gminy Ruciane – Nida (2003 r.),
10. Centralna Baza Danych Geologicznych;
11. Dane Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego,
12. Geografia regionalna Polski, Kondracki J., PWN, Warszawa 2002 r.,
13. Geografia fizyczna Polski, A. Richling, K. Ostaszewska, PWN, Warszawa 2005 r.
14. Inwentaryzacja ornitologiczna Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 PLB280008 „Puszcza Piska”, Warszawa, wrzesień 2012 r., wykonawca FPP Consulting Sp.z.o.o, dla GDOŚ w Warszawie,

15. Rozporządzenie Nr 9 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 stycznia 2006 r. w sprawie Mazurskiego Parku Krajobrazowego (Dz. U. Woj. Warm.-Maz. z 2006 r., Nr 20, poz. 506).
16. Plan Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego zgodnie z uchwałą Nr XIX/368/12 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 sierpnia 2012 r. w sprawie ustanowienia Planu Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego (Dz. U. Woj. Warm-Maz. z 2012 r., poz. 2722).
17. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25, poz. 133, z późn. zm.)
18. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r. poz. 1348)
19. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409)
20. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408)
21. Ptaki. Przewodnik Collinsa, 2010 r.
22. Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski, Władysław Matuszkiewicz PWN, Warszawa 2001 r.,
23. Potencjalna roślinność naturalna Polski. Mapa pogładowa w skali 1: 300 000, arkusz 1 Pojezierze Mazurskie i Pojezierze Litewskie, PAN, W. Matuszkiewicz i inni, Warszawa 1995 r.,
24. Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską sieć Natura 2000 w Polsce. Zakład Badań Ssaków PAN, W. Jędrzejewski i inni, Białowieża 2012r.
25. Klucz do oznaczania roślin naczyniowych Polski niżowej, Łucjan Rutkowski, PWN, Warszawa 2008 r.,
26. Rośliny lasu liściastego, Tadeusz Traczyk, WSiP, Warszawa 1959 r.,
27. Atlas roślin, R. Krzyściak-Kosińska, M. Kosiński, wyd. Pascal, Bielsko-Biała 2007 r.,
28. Płazy i gady Polski, A. Herczek, J. Gorczyca, Wyd. Kubajak, 2004 r.,
29. Atlas ptaków, część I i II, Marcin Karetta, wyd. Pascal, Bielsko-Biała, 2010 r.,
30. Ptaki Polski, część 1 i 2, Andrzej G. Kruszewicz, MULTICO Oficyna Wydawnicza, Warszawa 2005, 2006, 2007,
31. Regionalizacja geobotaniczna Polski, Jan Marek Matuszkiewicz, IGiPZ PAN Warszawa, 2008 r.,
32. Mapy Hydrogeologiczne Polski w skali 1: 200 000 z 1985 r.,
33. Przeglądowa Mapa Surowców Skalnych Polski w skali 1:200 000
34. Mapa Glebowo - Rolnicza skali 1:2000
35. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, Uchwała Rady Ministrów z dnia 22 lutego 2011 r. (Monitor Polski nr 49 poz. 549), Warszawa 2011,
36. Raporty o stanie środowiska województwa warmińsko-mazurskiego 2012, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska,
37. Materiały zebrane w sieci Internet w szczególności bazy danych WMS oraz serwisy tematyczne.

Spis załączników tekstowych:

1. Kopia uzgodnień zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla projektu dokumentu: projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy

handlowo-usługowej wsi Ukta z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie,

2. Kopia uzgodnień zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla opracowywanego projektu miejscowego planu zagospodarowania terenów zabudowy handlowo-usługowej wsi Ukta z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Pisz,

Spis załączników graficznych:

1. inwentaryzacja terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy handlowo-usługowej wsi Ukta (zał. nr1)
2. mapa lokalizacji terenu objętego projektem planu w stosunku do obszarów chronionych (zał. nr 2)
3. mapa struktur funkcjonalno-przestrzennych projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy handlowo-usługowej wsi Ukta, skala 1:1000 (zał. nr 3)

Opracowała:

.....
mgr inż. Agnieszka Tymowicz